

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ครูในสถานศึกษา	การให้สิทธิองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามรายละเอียดข้างต้น ได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด	- เห็นด้วยกับการได้รับสิทธิประโยชน์นี้ - ควรสร้างแรงจูงใจด้านอื่นๆ เพิ่ม เช่น การได้รับยกย่องเป็นสถานประกอบการดีเด่น	//// /	4 1

จากตารางที่ 2.89 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการให้สิทธิองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามรายละเอียดข้างต้น ได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ เห็นด้วยกับการได้รับสิทธิประโยชน์นี้ สร้างแรงจูงใจด้านอื่นๆเพิ่ม เช่น การได้รับยกย่องเป็นสถานประกอบการดีเด่นตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“ดีมาก ควรจะได้รับสิทธิตรงนี้”

(ศศิกานต์ ไชโยกมล ,สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

“สถานประกอบการควรได้สิทธิ”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ควรมาก เพราะคนพิการจะได้มีงานทำ”

(ปรารธนา จิรายะพงศ์ ,สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“เห็นด้วย”

(ดวงใจ เลิศทหาร ,สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“ต้องลดให้เค้าเยอะๆ ต้องสนับสนุนอย่างมากเลยไม่อย่างนั้นเขาจะไม่จ้างเรา”

(จรรยา หวังวิศาล ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2555)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.90 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การให้สิทธิองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามรายละเอียดข้างต้น ได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามกฎหมายกำหนด

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การให้สิทธิองค์กร เอกชนที่จัดให้คน พิการได้รับสิทธิ ประโยชน์ตาม รายละเอียดข้างต้น ได้รับการลดหย่อน ภาษีหรือยกเว้น ภาษีเป็นร้อยละ ของจำนวนเงิน ค่าใช้จ่ายตามที่ กฎหมายกำหนด	-เห็นด้วยกับสิทธิประโยชน์นี้	////	5

จากตารางที่ 2.90 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การให้สิทธิองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามรายละเอียดข้างต้น ได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ เห็นด้วยกับสิทธิประโยชน์นี้

3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“ยังไม่คิดที่จะบุกเบิกอะไรใหม่ ๆ ยกเว้นคนอื่นมีก็ตามไปด้วย เช่น ประกันสังคมสำหรับผู้ใช้งานที่เป็นคนพิการ สวัสดิการต่าง ๆ ที่ให้คนทั่วไปก็ให้รวมคนพิการด้วย”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“ควรสนับสนุนให้คนพิการดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ มีการจัดสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้คนพิการ ที่สิงคโปร์มีศูนย์ฝึกอาชีพมีรถไปรับถึงบ้านเป็นไฮดรอลิกวีลแชร์ยกขึ้นได้ ต้องมีการบูรณาการหลายกระทรวง เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกอาจต้องมีกรรมการติดตามประเมินว่าได้มีการทำตามข้อกฎหมายที่กำหนดไว้หรือยัง”

(วิสา เบ็ญจมะโน ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“ควรมีการสร้างเอ็มพาวเวอร์ให้คนพิการ คนพิการที่ไม่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับเบี้ยความพิการ เนื่องจากไม่มีทะเบียนบ้านและบัตรประชาชนก็มีเยอะ ควรมีการส่งเสริมเรื่องการศึกษา ควรส่งเสริมผลิตเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เรื่องสุดท้ายคือหน่วยราชการควรจัดระบบแห่งให้เขาเติบโตด้วยแห่งของความรู้ความชำนาญด้านคนพิการ”

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

“จัดระบบสวัสดิการป้องกันความพิการแก่ประชาชนทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์เพื่อป้องกันความพิการแต่กำเนิด และจัดระบบสนับสนุนการบริการรถโยกอย่างทั่วถึง”

(พวงแก้ว กิจธรรม ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“การให้ความช่วยเหลือจะไม่เป็นการสร้างพลังให้กับคนพิการ ต้องมีการกระจายอำนาจให้กลไกระดับท้องถิ่นร่วมจัดการเรื่องสวัสดิการ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมเอกชนและภาคองค์กรของคนพิการ”

(วัชรวิทย์ วัชรวิทย์ ,สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.91 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
นักวิชาการ	การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	- ยังไม่คิดบุกเบิกสวัสดิการใหม่ๆ	/	1
		- ระบบประกันสังคมสำหรับแรงงานคนพิการ	/	1
		- สวัสดิการที่คนทั่วไปได้คนพิการก็ควรได้	/	1
		- สนับสนุนให้คนพิการดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ เพื่อสร้างพลังให้กับคนพิการ	///	3
		- มีการจัดสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้คนพิการและมีการติดตามประเมินผล	/	1
		- มีการบูรณาการหลายกระทรวง	/	1
		- ยังมีคนพิการไม่มีบัตรประชาชนอีกมาก	/	1
		- ควรส่งเสริมด้านกีฬา	/	1
		- ส่งเสริมการผลิตสื่อเอกสารด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ	/	1
		- หน่วยงานราชการควรจัดระบบแห่ง	/	1
		- จัดระบบสวัสดิการป้องกันความพิการแต่กำเนิด	/	1
		- ควรสนับสนุนการให้บริการรถโยก	/	1
		- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมจัดการเรื่องสวัสดิการคนพิการ	/	1
		- สร้างการมีส่วนร่วมเอกชนและภาคองค์กรของคนพิการ	/	1

จากตารางที่ 2.91 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้แก่ สนับสนุนให้คนพิการดำรงชีวิตได้อย่างอิสระเพื่อสร้างพลังให้กับคนพิการ ยังไม่คิดบุกเบิกสวัสดิการใหม่ๆ ระบบประกันสังคมสำหรับแรงงานคนพิการ สวัสดิการที่คนทั่วไปได้คนพิการก็ควรได้ มีการจัดสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้คนพิการและมีการติดตามประเมินผล มีการบูรณาการหลายกระทรวง ยังมีคนพิการไม่มีบัตรประชาชนอีกมาก ควรส่งเสริมด้านกีฬา ส่งเสริมการผลิตสื่อเอกสารด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน่วยงานราชการควรจัดระบบแห่ง จัดระบบสวัสดิการป้องกันความพิการแต่กำเนิด ควรสนับสนุนการให้บริการรถโยก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมจัดการเรื่องสวัสดิการคนพิการ สร้างการมีส่วนร่วมเอกชนและภาคองค์กรของคนพิการ

สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้คนพิการและมีการติดตามประเมินผล มีการบูรณาการหลายกระทรวง ยังมีคนพิการไม่มีบัตรประชาชนอีกมาก ควรส่งเสริมด้านกีฬา ส่งเสริมการผลิตสื่อเอกสารด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน่วยราชการควรจัดระบบแห่ง จัดระบบสวัสดิการป้องกันความพิการแต่กำเนิด ควรสนับสนุนการให้บริการรถโยก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมจัดการเรื่องสวัสดิการคนพิการ สร้างการมีส่วนร่วมเอกชนและภาคองค์กรของคนพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ให้มีระบบสวัสดิการการออมของคนพิการหรือประกันชีวิตก็ได้ คือระบบประกันชีวิตยังคงเหมือนหลักเลี้ยงที่จะรับคนพิการเข้าไปในระบบมองว่าคนพิการมีความเสี่ยง อยากเชิญชวนให้คนพิการออมเงินโดยมีแรงจูงใจให้ภาครัฐสมทบเป็นระบบใหม่เพิ่มขึ้นมา”

(กิงแก้ว อินหว่าง , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“ทำอย่างไรให้หน่วยงานเอกชนองค์กรคนพิการสามารถจัดบริการตามความต้องการของเขาได้เอง รัฐมีหน้าที่ทำระเบียบทำมาตรฐานงานและสนับสนุนงบประมาณ”

(มยุรี ผิวสุวรรณ , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ควรทำในเชิงที่คนพิการสามารถพึ่งพาตนเองได้ไม่ใช่เชิงสงเคราะห์ ระบบสวัสดิการอื่นๆ มีเรื่องการจัดที่พักอาศัยคนพิการรวมกัน อยู่ด้วยกัน ทำกิจกรรมด้วยกัน ประกอบอาชีพด้วยกัน พึ่งพาอาศัยดูแลกัน ไม่ใช่สถานสงเคราะห์โดยมีรัฐจ่ายให้ ในสแกนดิเนเวียร์ถ้าเป็นคนพิการที่ทำงานได้แต่ไม่เท่าคนปกติก็จะนับชั่วโมงทำงานแต่ได้รับเงินเท่ากัน”

(วิจิตา รัชตะนันท์กุล , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“ขอยังไม่เสนอพัฒนาระบบสวัสดิการใหม่ๆ แต่มองว่าควรจะทำให้สิ่งที่ตรากฎหมายมาตรา 20 ให้เป็นรูปธรรมชัดเจนทั่วถึงเพียงพอให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลก่อน”

(จินตนา จันทร์บำรุง , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ประเทศไทยต้องแก้ไขเรื่องเจตคติ ทัศนคติ ของสังคมควบคู่ไปหรือเดินนำหน้าใน 15 ข้อนี้ให้ได้ อยากให้คนพิการยังมีส่วนร่วมในดอกเบี๋ยด้วยคือคนพิการได้ฟรีจะไม่หวงแหนไม่เห็นคุณค่า”

(วิสิทธิ์ สนามขวด , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ในอนาคตต้องเป็นสวัสดิการแบบสามขา รายได้ส่วนหนึ่งมาจากรัฐ เช่น 500 บาทและคนพิการมีส่วนร่วมในการสมทบ เช่น กองทุนบำนาญ หรือประกันสังคมภาคสมัครใจ กลุ่มพิการรุนแรงต้องมีมาตรการให้ชัดเจน ออกสิทธิถ้ามีเบี๋ยยังชีพ 10,000 บาทอาจไม่ฆ่าตัวตายก็ได้ การพัฒนาคนพิการต้อง

ให้สังคมยอมรับมีทัศนคติที่ดี คนพิการคือมนุษย์เหมือนคนทั่วไป เป็นส่วนหนึ่งในสังคม ถ้าทำได้ปัญหาอื่น ๆ จะไม่เกิดขึ้น”

(สุพล บริสุทธิ์, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.92 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	- ควรมีระบบการออมโดยรัฐสมทบเงิน	/	1
		- ควรสนับสนุนการประกันชีวิตสำหรับคนพิการ	/	1
		- ควรสนับสนุนให้เอกชนและองค์กรทำงานด้านคนพิการมากขึ้นโดยรัฐให้การสนับสนุนและจัดมาตรฐาน	/	1
		- ควรสนับสนุนให้คนพิการพึ่งตนเองได้	/	1
		- ควรสนับสนุนระบบ Group Home	/	1
		- ควรสนับสนุนคนพิการที่ทำงานได้แต่ไม่เท่าคนปกติให้ได้รับเงินเท่ากัน	/	1
		- สวัสดิการที่มีอยู่ควรทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล	/	1
		- ควรปรับเจตคติของสังคมที่มีต่อคนพิการ	//	2
		- ควรให้คนพิการเสียดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	/	1
		- ควรเพิ่มเบี้ยความพิการสำหรับกลุ่มออทิสติก	/	1
		- ควรมีสวัสดิการแบบสามขา รัฐ เอกชน	/	1
		คนพิการ อาทิจ เบี้ยความพิการ		
		ประกันสังคมแบบสมัครใจ		

จากตารางที่ 2.92 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการพัฒนา ระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้แก่ ควรปรับ เจตคติของสังคมที่มีต่อคนพิการ ควรมีระบบการออมโดยรัฐสมทบเงิน ควรสนับสนุนการประกันชีวิต สำหรับคนพิการ ควรสนับสนุนให้เอกชนและองค์กรทำงานด้านคนพิการมากขึ้นโดยรัฐให้การสนับสนุน และจัดมาตรฐาน ควรสนับสนุนให้คนพิการพึ่งตนเองได้ ควรสนับสนุนระบบ Group Home ควร สนับสนุนคนพิการที่ทำงานได้แต่ไม่เท่าคนปกติให้ได้รับเงินเท่ากัน สวัสดิการที่มีอยู่ควรทำให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรให้คนพิการเสียดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ควรเพิ่มเบี้ยความพิการสำหรับ กลุ่มออทิสติก ควรมีสวัสดิการแบบสามขา รัฐ เอกชน คนพิการ อาทึ เบี้ยความพิการ ประกันสังคม แบบสมัครใจ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

“แม้มีกองทุนส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการแต่มีข้อจำกัดในเรื่องการกู้ยืม การค้าประกัน การค้า ชားะ ยังเป็นกองทุนอื่นที่ไม่ใช่สำหรับคนพิการไม่สามารถเข้าถึงได้เลย”

(มณฑิร บัญญัติ , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“ประเทศสวีเดนส่งเสริมให้ผู้ปกครองคนหูหนวกสามารถรู้ภาษามือ อยากรให้รัฐขยายการศึกษา ที่เด็กหูหนวกได้เข้าเรียนที่ใกล้บ้าน นอกจากนี้ควรมีการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับคนหูหนวก”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสภาพแวดล้อมที่ต้องเอื้อต่อคนพิการได้ทุกอย่าง”

(ศุภชีพ ดิษเทศ , สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2554)

“ต่อไปรัฐต้องมีบริการสาธารณะทางเวปไซด์เยอะมาก เช่น การจ่ายภาษีทางเวป บัตรเครดิต เราต้องไปสำนักงานเขตเอง”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“บ้านเราในชนบทยังได้รับการดูแลไม่ทั่วถึงไม่ครบถ้วน แนวคิดนี้น่าจะได้รับการสนับสนุนมา ประยุกต์ใช้ให้ทั่วประเทศที่จะช่วยผู้ด้อยโอกาสลดช่องว่าง ไม่เพียงแต่คนพิการ แต่จะช่วยคนใน ชุมชนให้เข้าใจคนพิการ ให้ผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี”

(สมชาย รุ่งศิลป์ , สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.93 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่ม ตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การพัฒนาระบบ บริการสวัสดิการ สังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่ รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของ พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	- กองทุนกู้ยืมสำหรับคนพิการมีข้อจำกัด เรื่องการค้ำประกันและการค้ำชำระ	/	1
		- คนพิการไม่สามารถเข้าถึงกองทุนอื่นๆ ที่ ไม่ใช่สำหรับคนพิการ	/	1
		- ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองรู้ภาษามือ	/	1
		- ควรเพิ่มสถานศึกษาในและนอกระบบ	/	1
		สำหรับคนหูหนวก	/	1
		- ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อคนพิการ	/	1
- หน่วยงานรัฐควรเพิ่มบริการสาธารณะทาง เว็บไซต์	/	1		
- ควรขยายการบริการ/สวัสดิการคนพิการ ไปสู่ชนบทและท้องถิ่นให้มากขึ้น	/	1		

จากตารางที่ 2.93 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้มี กองทุนกู้ยืมสำหรับคนพิการมีข้อจำกัดเรื่องการค้ำประกันและการค้ำชำระ คนพิการไม่สามารถเข้าถึง กองทุนอื่นๆ ที่ไม่ใช่สำหรับคนพิการ ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองรู้ภาษามือ ควรเพิ่มสถานศึกษาในและ นอกระบบสำหรับคนหูหนวก ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อคนพิการ หน่วยงานรัฐควรเพิ่มบริการสาธารณะทางเว็บไซต์ ควรขยายการบริการ/สวัสดิการคนพิการไปสู่ชนบท และท้องถิ่นให้มากขึ้น ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“การลดหย่อนภาษีให้กับครอบครัวที่มีคนพิการ หรือคนข้างบ้านที่ดูแลคนพิการเขาจะสนใจคนพิการอีกเยอะต้องมีสิ่งจูงใจ”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“ขอให้ผลักดันเรื่องที่คุณให้บรรลุป้าหมายอย่างที่เป็น ต้องขับเคลื่อนและเดินหน้าด้วย”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากให้ผู้ให้บริการของรัฐเป็นมิตรกับคนพิการมากขึ้น”

(ชูศรี อิมวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2554)

“ให้มีการเรียนฟรีสำหรับเด็กพิการที่ไม่ได้เรียน ความแตกต่างเด็กที่เรียนกับไม่ได้เรียนไม่เหมือนกัน เด็กที่เรียนจะสอนง่าย”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้าเป็นไปได้อยากให้มีการฝึกอาชีพในชุมชน”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.94 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ผู้นำชุมชน	การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	- ควรสนับสนุนการลดหย่อนภาษีให้ผู้ดูแลคนพิการ	/	1
		- รัฐควรผลักดันและขับเคลื่อนสิทธิคนพิการตามพรบ. ฉบับนี้ให้มากที่สุด	/	1
		- เจ้าหน้าที่รัฐควรให้การบริการที่เป็นมิตรกับคนพิการ	/	1
		- รัฐควรส่งเสริมเด็กพิการในชุมชนให้เข้าถึงสิทธิเรียนฟรี	/	1
		- ควรสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพคนพิการในชุมชน	/	1

จากตารางที่ 2.94 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้แก่ ควรสนับสนุนการลดหย่อนภาษีให้ผู้ดูแลคนพิการ รัฐควรผลักดันและขับเคลื่อนสิทธิคนพิการตามพรบ. ฉบับนี้ให้มากที่สุด เจ้าหน้าที่รัฐควรให้การบริการที่เป็นมิตรกับคนพิการ รัฐควรส่งเสริมเด็กพิการในชุมชนให้เข้าถึงสิทธิเรียนฟรี ควรสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพคนพิการในชุมชน

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“ต้องส่งเสริมอาชีพอิสระ คนพิการต้องมีวิถีชีวิตที่เป็นอิสระสามารถตัดสินใจเองได้ ทำอะไรอย่างไรเมื่อไหร่ก็ได้โดยมีผู้ช่วย

(อรุณี ลิ้มมณี , สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ที่พูดไปเป็นระบบเก่าข้อเสนอแนะเยอะแต่ยังทำไม่ได้ดี ระบบใหม่เราต้องดูว่าอะไรที่มันช่องว่าง เริ่มต้นจากการฟื้นฟูยังไม่มียุทธศาสตร์ไหนคิดเรื่องนี้ที่จะฟื้นฟูจิตใจ อีกหลายเรื่องที่จะคิดช่องว่าง เช่น การฝึกอาชีพทางด้านการเกษตร การทำการเกษตรจะช่วยลดค่าใช้จ่าย สหกรณ์บ้านเราไม่คิดถึงคนพิการ คนพิการก็ไม่สนใจสหกรณ์ ทั้งที่เป็นเรื่องที่โยงแล้วให้เกิดประโยชน์ได้”

(วิชัย รูปขำดี , สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“เมืองไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นคนพิการก็มาท่องเที่ยวเยอะ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการให้พร้อมเพียง ควรเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมให้เข้าใจคนพิการ อยากให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะได้ขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างบรรลุผล อยากให้สถานสงเคราะห์ทุกที่ปฏิรูปเพราะต้องดูแลคนพิการโดยตรง อยากให้ทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนร่วมในการดูแลคนพิการด้วยกัน”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล , สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“อันนี้ต้องฝากถึงหน่วยงานที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทางด้านเทคโนโลยีให้นึกถึงคนพิการด้วย อยากเห็นคนปกติยอมรับคนพิการมากขึ้น อย่างมองคนพิการในแง่สงสาร คนพิการไม่ได้อยากให้สงสาร เขาต้องการการได้รับโอกาส อยากจะฝากเรื่องของกระทรวงต่างๆ เวลาเข้ามาร่วมในการทำแผนประชุมต่างๆ จะค่อนข้างอยู่ห่างๆ ทั้งกระทรวงศึกษา กระทรวงเทคโนโลยี กระทรวงแรงงาน”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร , สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

“กฎหมายส่วนกลางเวลาที่ถูกกระจายออกไปควรทำความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติ การปรับทัศนคติกับผู้ปฏิบัติว่าเรื่องไหนที่เป็นสิทธิของคนพิการ”

(อุดมโชค ชูรัตน์ , สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.95 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ครูในสถานศึกษา	การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	- ควรส่งเสริมอาชีพอิสระให้ผู้ดูแลคนพิการ	/	1
		- ควรส่งเสริมการฟื้นฟูจิตใจคนพิการ	/	1
		- ควรส่งเสริมการฝึกอาชีพการเกษตรสำหรับคนพิการ	/	1
		- ควรส่งเสริมด้านสหกรณ์สำหรับคนพิการ	/	1
		- ควรสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	/	1
		- รัฐควรสนับสนุนด้านงบประมาณเพิ่มในการขับเคลื่อนนโยบายคนพิการ	/	1
		- ควรปฏิรูปสถานสงเคราะห์	/	1
		- ควรให้ทุกภาคส่วนในสังคมร่วมกันดูแลคนพิการ	/	1
		- ควรมีเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับคนพิการ	/	1
		- ปรับทัศนคติคนในสังคมในการให้โอกาสคนพิการไม่ใช่มองในแง่สงสารหรือสงเคราะห์	/	1
- กระทรวงต่าง ๆ ควรมีแผนสำหรับคนพิการ	/	1		
- ควรปรับทัศนคติผู้ปฏิบัติให้คำนึงถึงสิทธิคนพิการ	/	1		

จากตารางที่ 2.95 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้แก่ ควรส่งเสริมอาชีพอิสระให้ผู้ดูแลคนพิการ ควรส่งเสริมการฟื้นฟูจิตใจคนพิการ ควรส่งเสริมการฝึกอาชีพการเกษตรสำหรับคนพิการ ควรส่งเสริมด้านสหกรณ์สำหรับคนพิการ ควรสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ รัฐควรสนับสนุนด้านงบประมาณเพิ่มในการขับเคลื่อนนโยบายคนพิการ ควรปฏิรูปสถานสงเคราะห์ ควรให้ทุกภาคส่วนในสังคมร่วมกันดูแลคนพิการ ควรมีเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับคนพิการ ควรปรับทัศนคติคนในสังคมในการให้โอกาสคนพิการไม่ใช่มองในแง่สงสารหรือสงเคราะห์ กระทรวงต่าง ๆ ควรมีแผนสำหรับคนพิการ ควรปรับทัศนคติผู้ปฏิบัติให้คำนึงถึงสิทธิคนพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“อยากให้มีทุนให้กู้มาค้าขายอยู่บ้าน อยากให้เค้ามีหน่วยงานคอยดูแลระหว่างที่ไม่มีแม่แล้ว ให้เป็นบ้านที่สองของเขาเลย อยากให้มีเงินสวัสดิการให้ผู้ปกครอง ให้เป็นเดือน หรือเป็นปี เพราะเราดูแลทุกอย่างก็เหนื่อย แต่ไม่ใช่สวัสดิการผู้สูงอายุ”

(ศศิกานต์ ไชยโกมล ,สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากให้ต่อเนื่อง ซึ่งจะต่อยอดไปโดยอัตโนมัติจะทำให้เห็นถึงปัญหา ส่วนพ่อแม่ลงทะเบีย่นได้ เป็นการค้า จะได้ไม่โดนแอบอ้างในการรับสิทธิต่างๆ”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ควรมีการฟื้นฟูด้านจิตใจสำหรับคนที่ไม่ได้พิการแต่กำเนิด ควรมีสุนัขกิจกรรมสำหรับคนพิการ ที่เป็นผู้สูงอายุ”

(ปรารถนา จิรายะพงศ์ ,สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากให้มีหน่วยงานต่างๆ รับเข้าทำงานเรารู้สึกว่าคนพิการเขาไม่ค่อยรับ โรงเรียนก็น่าจะรับให้ได้มาก การศึกษาไม่น่าจะมีจำกัดจำนวน”

(ดวงใจ เลิศทหาร ,สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากมีที่ให้น้องไปอยู่หรือเข้าค่ายทำกิจกรรมสักสามวันสี่วัน มีกิจกรรมนันทนาการ แม่จะได้สามารถลาพักอื่น แม่จะได้ไม่กังวลใจ ไปไหนไปกันจะได้มีวันของเราบ้าง”

(จริยา หวังวิศาล ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.96 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่รัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ	การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากรัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	-อยากให้มีทุนกู้ยืมประกอบอาชีพ	/	1
		-อยากให้มีสถานสงเคราะห์เด็กออทิสติก	/	1
		-อยากให้มีสวัสดิการเบี้ยผู้ดูแลคนพิการ	/	1
		-ควรมีการจดทะเบียนผู้ดูแลคนพิการ	/	1
		-ควรมีสุนัขบริการฟื้นฟูด้านจิตใจสำหรับคนที่ไม่ได้พิการแต่กำเนิด	/	1
		-ควรมีสุนัขกิจกรรมสำหรับคนพิการที่เป็นผู้สูงอายุ	/	1
		- อยากให้องค์กรใหญ่ๆ รับคนพิการเข้าทำงานมากขึ้น	/	1
		- อยากให้สถานศึกษารับเด็กพิการเข้าเรียนหนังสือมากขึ้น	/	1
		- ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้ดูแลคนพิการ	/	1

จากตารางที่ 2.96 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การพัฒนาระบบบริการสวัสดิการสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใหม่ ๆ นอกเหนือจากรัฐจัดให้ตาม มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้แก่ อยากให้มีทุนกู้ยืมประกอบอาชีพ อยากให้มีสถานสงเคราะห์เด็กออทิสติก อยากให้มีสวัสดิการเบี้ยผู้ดูแลคนพิการ ควรมีการจดทะเบียนผู้ดูแลคนพิการ ควรมีสุนัขบริการฟื้นฟูด้านจิตใจสำหรับคนที่ไม่ได้พิการแต่กำเนิด ควรมีสุนัขกิจกรรมสำหรับคนพิการที่เป็นผู้สูงอายุ อยากให้องค์กรใหญ่ๆ รับคนพิการเข้าทำงานมากขึ้น อยากให้สถานศึกษารับเด็กพิการเข้าเรียนหนังสือมากขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้ดูแลคนพิการ

ส่วนที่ 3 การดำเนินชีวิตของต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการคนที่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ชื่อ

นางสาว ประภารัตน์ साเศียร

1.2 ประเภทของต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่ประสบความสำเร็จ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการด้านความพยายาม

1.3 อายุ

31 ปี

1.4 เพศ

หญิง

1.5 ลักษณะความพิการ

บกพร่องทางสติปัญญา

1.6 อาชีพ

เจ้าหน้าที่บริการ แผนกจ่ายกลาง โรงพยาบาลหัวเฉียว

1.7 ระดับการศึกษา

กศน. (การศึกษานอกโรงเรียน) ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6

1.8 ที่อยู่สำหรับการติดต่อ

อพาร์ทเมนท์จางสมสุข 126/84 ซอยวุฒากาศ 57 แขวงจอมทองเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 การเป็นต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

2.1 เป้าหมายสูงสุดในชีวิตคืออะไร และมีวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร

เป้าหมายสูงสุดในชีวิต คือ ต้องการมีชีวิตตั้งคนปกติ ต้องการเรียนต่อจนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีโอกาสได้ไปต่างประเทศเพื่อศึกษาหาความรู้ และท่องเที่ยว โดยวิธีการไปสู่เป้าหมายของตนเอง คือ พยายามทำให้เป้าหมายสำเร็จ โดยใช้ความขยัน มานะ อดทน และเผชิญหน้าต่ออุปสรรคต่างๆ ในบางครั้งรู้สึกกดดันทั้งจากงาน ทั้งจากคนรอบข้าง โดนดูถูกบ้าง แต่ก็ได้รับกำลังใจจากเพื่อนๆ และมารดาทำให้ตนเองสามารถยืนหยัดที่จะสู้ต่อไป จนท้ายที่สุดทางโรงพยาบาลได้ให้โอกาสไปดูงานที่ญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งที่ภูมิใจว่าความพยายามของตนเองไม่เสียเปล่า จึงทำให้รู้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการที่จะทำให้เป้าหมายของตนเองเป็นจริงได้นั้น เกิดจากความพยายาม และเชื่อว่าไม่ว่าใครก็ตามพิการหรือไม่พิการ ถ้าหากมีความพยายามก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกัน

2.2 แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตคืออะไร

เนื่องจากตนเองมีความฝันว่าต้องการจะใช้ชีวิตได้อย่างคนปกติ ต้องการไปที่ต่างๆ ไปต่างประเทศ และมีเป้าหมายที่ต้องการจะศึกษาต่อจนจบปริญญาตรี ทำให้เรามีกำลังใจ ตั้งใจที่จะทำตามความฝันให้เป็นจริง จากการได้ไปต่างประเทศตามที่หวังไว้ ทำให้มีความรู้สึกภูมิใจ และตั้งใจที่ตนเองจะสามารถทำตามความฝันได้เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ซึ่งถือเป็นแรงบันดาลใจให้ตนเองมีความฝัน และมีเป้าหมายที่จะก้าวต่อไป มีกำลังใจในการทำงาน ทำให้ตนเองพยายาม และอดทน ซึ่งในตอนนี้นั้นตนเองสามารถทำงานร่วมกันกับผู้ร่วมงานอื่นๆ ได้อย่างราบรื่นมากขึ้น และต้องขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยช่วยเหลือ หักเหนี่ยวที่คอยสอนงาน และมอบหมายงานที่ตนเองสามารถทำได้ และสำคัญที่สุด คือ คุณแม่ที่มีความรักและเลี้ยงดูเสมอมา ทุกสิ่งที่กล่าวมานี้ทำให้ตนเองได้มีวันนี้

2.3 บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือใคร เพราะเหตุใด

จากการทำงานได้ร่วมงานกับบุคคลมากมาย ได้เห็นความตั้งใจในการปฏิบัติงาน มีความเก่งกาจ เชี่ยวชาญในงานที่ทำ สามารถเลี้ยงชีพตนเองได้ด้วยการประกอบอาชีพที่สุจริต ตนจึงรู้สึกนับถือบุคคลเหล่านั้น การที่ในแต่ละคนมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน ทั้งความถนัดทั้งนิสัยลักษณะต่างๆ ทำให้เราได้เรียนรู้จากพวกเขาทั้งในการทำงาน และเวลาอื่นๆ นอกจากนั้นเพื่อนร่วมงานทุกคนเป็นคนดีคอยช่วยเหลืออยู่เสมอ ในเวลาที่ตนท้อแท้ต้องการกำลังใจ หรือเวลาที่สงสัย ก็จะได้รับคำแนะนำ ทำให้รู้สึกว่าตนเองสามารถที่จะทำประโยชน์ต่อคนอื่นได้ และมีความสุขในการทำงาน

2.4 ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร

การเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน ถือเป็นความสำเร็จสูงสุดในชีวิต และรู้สึกดีใจมาก เหมือนกับว่าตนเองได้ทำจนถึงที่สุด พยายามอย่างเต็มที่ แล้วผลที่ออกมามันคุ้มค่ากับความพยายาม และพร้อมที่จะก้าวต่อไป โดยตนเองได้ตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้น และพยายามศึกษาต่อให้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่อไป รวมถึงตั้งใจในการทำงานให้ประสบความสำเร็จเช่นกัน

2.5 อะไรคือปัจจัย / เงื่อนไขที่ทำให้ประสบความสำเร็จดังกล่าว

สิ่งสำคัญที่สุดในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จนั้น คือ ความตั้งใจ เมื่อเรามีความตั้งใจในการทำสิ่งนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็น การเรียน หรือการทำงาน เราจะสามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ ได้ นอกจากนั้นต้องมีความอดทน และความพยายามควบคู่กันไปด้วยจึงจะประสบความสำเร็จดังเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากประสบการณ์ของตนเองรู้สึกว่าการที่เราได้ตั้งใจทำอะไรสักอย่าง แล้วพยายามจนประสบผลสำเร็จได้นั้น มันจะเป็นแรงผลักดันให้เรามีกำลังใจ มีความคิดที่จะทำสิ่งอื่น ๆ ทำตามความฝันแม้ว่าจะเจออุปสรรค หรือปัญหาใดๆ เมื่อคิดถึงความรู้สึกเวลาที่สิ่งที่เราตั้งใจทำสำเร็จขึ้นมา นั้น ความสุข ความดีใจ ทำให้เราผ่านอุปสรรคต่างๆ เพื่อที่จะทำให้สำเร็จ

2.6 ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร(เล่าประสบการณ์ความล้มเหลวหน้าผัดหวังหรือปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิต)

เนื่องจากตนเองเป็นคนพิการทางสติปัญญา ทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน ถูกตำหนิเรื่องการ ทำงานช้า ไม่ทัดเทียมกันกับคนปกติ และบางคนอาจพูดจาด้วยความรู้สึกดูถูก หรือใช้คำหยาบคาย ทำให้ในบางเวลาตนเองรู้สึกท้อแท้ เกิดความคิดว่าตนเองไม่ปกติ มีปมด้อย ไม่มีความสามารถอย่างเช่นคนอื่น ๆ บางครั้งก็หมดกำลังใจ และไม่ต้องการทำอะไรต่อไปอีกแล้ว เคยคิดว่าเพราะตนไม่ปกติถึงพยายามไปก็ไม่มีความหมาย แต่ตนเองก็อดทน มุ่งมั่นต่อไป

ต้องยอมรับว่าแม้ว่าตนเองจะเป็นคนพิการ ตนเองก็จะพยายามต่อไปเพื่อให้ทุกคนยอมรับ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ หาเลี้ยงชีพด้วยการทำงานสุจริต มีศรัทธา และมีความตั้งใจไม่แพ้คนอื่นทั้งคนพิการ และไม่พิการ

2.7 มีวิธีการในการแก้ไขปัญหา ก้าวข้ามปัญหา อุปสรรคนั้นอย่างไร

ได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองคิดว่าตนเองทำงานได้เช่นเดียวกับผู้อื่น และพยายามทำให้ได้ ซึ่งในการทำงานให้สำเร็จเกิดประโยชน์ดังความคิดนั้นต้องใช้ความพยายาม และความอดทนอย่างสูง ทั้งต่ออุปสรรคต่างๆในการทำงาน และอดทนต่อคนรอบข้าง โดยตั้งใจเย็นอดทนเสมอไม่ว่าจะเจอ สถานการณ์แบบใด โดยในบางครั้งอาจจะนำไปบรรยาย ขอคำปรึกษาจากมารดาบ้าง มารดาก็ได้ให้กำลังใจ ปลอบโยน รวมถึงเพื่อนร่วมงานหลายๆคนที่คอยช่วยเหลือ ให้เราสามารถข้ามพ้นปัญหาต่างๆ ได้

ตนคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าปัญหา อุปสรรค หรือ สถานการณ์ที่ทำให้ต้องลำบากใจ ยากงาย หนักหนาสาหัสเพียงใด ขึ้นอยู่กับตัวเราเองว่าเราจะเข้มแข็ง ยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้ผ่านพ้นสิ่งเหล่านั้นได้หรือไม่ การถูกกดดันในเรื่องต่างๆเชื่อว่าไม่ว่าคนพิการหรือไม่พิการย่อมเจอปัญหาไม่ต่างกัน เพราะฉะนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละคนที่จะตั้งใจแค่ไหน อดทนแค่ไหน ที่สำคัญคือต้องไม่ยอมแพ้ ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาโดยใช้เหตุผลในการตัดสินใจด้วย

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

พบว่าคนพิการในประเทศไทยหลายคนยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเพียงพอ หรือช่วยเหลือที่ไม่ถูกต้องประสงค์ คือ ไม่มีอาชีพรองรับเท่าที่ควร อาชีพที่มีรองรับก็ไม่เหมาะกับการทำงานของคนพิการนั้นๆ ดังนั้นจึงควรเน้นช่วยเหลือในการส่งเสริม และฝึกอาชีพให้กับคนพิการ หาอาชีพที่เหมาะสม เพื่อให้คนพิการมีรายได้สามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเอง และมีสถานะที่ดีขึ้นในสังคม เนื่องจากตนเองเห็นว่าคนพิการทุกคนมีความถนัด ความสามารถแตกต่างกัน เช่นเดียวกับคนปกติ ทุกคนมีความพยายามที่จะทำงานหาเลี้ยงชีพ ถ้าหากมีอาชีพที่เหมาะสม เพียงพอ และมั่นคงจะทำให้คนพิการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นอกจากนั้นไม่ต้องการให้ดูถูกคนพิการว่าเป็นคนที่ไม่มีความสามารถ มีปมด้อย เนื่องจากคนพิการก็ถือว่าเป็นคนเหมือนกัน มีความรู้สึก ต้องการให้คิดว่าเราทุกคนมีสิทธิมีความเสมอภาคกัน จะเกิดมาไม่เหมือนกัน แต่ควรเข้าใจกัน ยอมรับคนพิการเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2.9 ความคาดหวังที่มีต่อสวัสดิการสำหรับคนพิการในประเทศไทยเป็นอย่างไร (สิ่งที่อยากให้เกิด อยากให้มี อยากให้เป็น เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ซึ่งอาจจะยังไม่เป็นปัจจุบัน หรือมีแต่ยังไม่ดีพอ)

ต้องการให้หน่วยงานรัฐบาลส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการให้มีความหลากหลายมีความเหมาะสม พอเพียง และครอบคลุมให้คนพิการทุกคนได้มีอาชีพ เชื่อว่ายังมีคนพิการหลายคนที่ไม่ได้รับสวัสดิการเหล่านั้น รวมถึงส่งเสริมสวัสดิการที่เกี่ยวข้องเอื้อต่อการใช้ชีวิตของคนพิการ เพื่อให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุขเช่นเดียวกับคนไม่พิการ ช่วยอำนวยความสะดวกในทางต่างๆ เช่น การได้รับบริการสาธารณสุข การเดินทาง เนื่องจากคนพิการก็ต้องการที่จะอยู่ร่วมในสังคมอย่างเท่าเทียมแน่นอนว่าไม่มีใครเกิดมาแล้วต้องการที่จะเป็นคนพิการ ไม่อยากให้มีการแบ่งแยก รวมถึงมีสวัสดิการช่วยเหลือดูแลผู้พิการที่ไม่สามารถหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองได้

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร (มุมมองที่มีต่อการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งปริมาณ คุณภาพ รูปแบบ และวิธีการจัดสวัสดิการ)

สำหรับตนคิดว่าสวัสดิการที่มีอยู่มีความเหมาะสม ทำให้ตนเองสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ เนื่องจากตนเองมีงานทำ ซึ่งเป็นงานที่ดีและเหมาะสมสำหรับตน และทำให้พอมีเงินพอใช้ในเวลาฉุกเฉิน หรือสำหรับดูแลตนเองเวลาชราภาพได้ในอนาคต และต้องการให้ผู้พิการคนอื่น ๆ ได้รับสวัสดิการได้รับโอกาสที่ดีๆ เช่นนี้เช่นเดียวกัน เพื่อคนพิการทุกคนให้ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุข รวมถึงต้องการให้สวัสดิการการดูแลช่วยเหลือเข้าถึงคนพิการที่อยู่ห่างไกล

2.11 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ต้องการให้หน่วยงานรัฐบาลรวมถึงองค์กรต่าง ๆ มีการอบรมเพื่อฝึกอาชีพให้คนพิการ เพิ่มการสนับสนุนรับคนพิการเข้าทำงาน ให้โอกาสคนพิการ ไม่รังเกียจ ยอมให้คนพิการได้แสดงความพยายามของตนบ้าง อย่าปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นคนพิการ แล้วจะไม่สามารถทำงานได้

รวมถึงใส่ใจในการใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการให้มีความแพร่หลายมีความเป็นสากลยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเริ่มมีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกให้คนพิการมากขึ้น แต่เนื่องจากคนพิการไม่ได้มีเพียงแค่พิการทางการมองเห็น ทางการได้ยิน เท่านั้นดังนั้นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในปัจจุบันจึงยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการในลักษณะต่าง ๆ กันได้เท่าที่ควร

2.12 สิ่งที่ยากจะบอกกับคนพิการทั่วประเทศคืออะไร (ข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร หรือฝากไปยังคนพิการ)

ต้องการให้คนทุกคนทั้งประเทศทั้งคนพิการ และคนไม่พิการมีความขยันหมั่นเพียรให้มากขึ้น เพื่อให้ประเทศพัฒนายิ่งขึ้นไป และต้องให้โอกาสแก่คนพิการ ให้การศึกษาเพื่อให้คนพิการมีความรู้ความสามารถ มีการฝึกอาชีพเพื่อให้คนพิการได้พัฒนาตนเอง อย่าแบ่งแยก อย่างรังเกียจ ดูถูก รวมถึงส่งเสริมการรับคนพิการเข้าทำงานเพื่อให้คนพิการมีรายได้สำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงเลี้ยงดูตนเองได้ในอนาคตเช่นเดียวกับคนไม่พิการ

และต้องการให้คนพิการทุกคนอย่ายอมแพ้ ให้มีความพยายามตั้งใจเพื่อที่จะทำสิ่งที่หวังไว้ให้เป็นจริง ต้องการให้กำลังใจคนพิการทุกคน จงอดทน ต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และขอให้คนพิการมีความคิดว่าตนเองก็เป็นคนเช่นเดียวกันกับคนไม่พิการ มีความสามารถ มีสิ่งที่สามารถทำได้ สามารถทำประโยชน์ได้ ขอให้สู้ต่อไป

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการคนที่ 2

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ชื่อ

นางสาว ปรียานุช ศศิธรวัฒนกุล

1.2 ประเภทของต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่ประสบความสำเร็จ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการด้านความไม่ย่อท้อต่อชีวิตที่ลำบาก

1.3 อายุ

29 ปี

1.4 เพศ

หญิง

1.5 ลักษณะความพิการ

บุคคลบกพร่องทางการได้ยิน

1.6 อาชีพ

รับจ้าง

1.7 ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

1.8 ที่อยู่สำหรับการติดต่อ

สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย 144/9 หมู่บ้านรัฐดิพร ซ.พัฒนาการ 29 ถ.พัฒนาการ
แขวงสวนหลวง

ส่วนที่ 2 การเป็นต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

2.1 เป้าหมายสูงสุดในชีวิตคืออะไร และมีวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร

เป้าหมายสูงสุดในชีวิต คือ ต้องการมีครอบครัวที่อบอุ่น ใช้ชีวิตอย่างสงบ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข และมีความเท่าเทียมกับคนทั่วไป เพราะการที่ตัวเองเป็นคนหูหนวกเลยมีประสบการณ์การใช้ชีวิตที่ผ่านมาค่อนข้างลำบาก มีปัญหาในการสื่อสารกับคนปกติ ทำให้พลาดโอกาสต่าง ๆ เช่น การสมัครงานบางที่เขาก็ไม่รับเพราะเห็นว่าเป็นคนหูหนวก เลยทำให้ท้อแท้ และเครียด

วิธีการไปสู่เป้าหมายของตัวเอง คือ ไม่ย่อท้อ พยายามศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อชดเชยในเรื่องที่ด้อย และหาทางแก้ปัญหา อย่างปัญหาในการสื่อสารในการสมัครงานก็หาล่ามภาษามือเพื่อช่วยในการสื่อสาร นอกจากนั้นต้องศึกษาเรียนรู้การอ่านและเขียนให้ดีขึ้นทดแทน ให้สามารถทำงาน และสื่อสารกับคนอื่นได้อย่างเป็นปกติ

2.2 แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตคืออะไร

การได้เห็นชีวิต และความสำเร็จของคนอื่น ทำให้รู้ว่าคนที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องผ่านอุปสรรค และปัญหาทุกคน เมื่อได้อ่านได้รู้แล้วก็นำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตของตนเอง คือ เรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่นที่เค้าได้ผ่านชีวิต ผ่านความยากลำบากมาก่อน ทำให้มีกำลังใจในการใช้ชีวิต ทำให้ตัวเองมีความหวังว่า เค้ายังทำได้ตัวเองก็ต้องทำได้ ทำให้ไม่ท้อ และอย่าดูถูกความฝันตัวเอง อย่าดูถูกตัวเองไม่ว่าเราจะด้อยกว่าคนอื่นในด้านใดก็ตาม เราสามารถพยายามฝึกฝนเรียนรู้เพื่อเสริมในจุดอื่น ๆ ให้เด่น ให้คิดเอาไว้ว่าคนทุกคนมีความสามารถ เรายังมีโอกาส เพราะฉะนั้นอย่าปล่อยให้โอกาสนั้นผ่านไป ทำทุกวันให้ดีที่สุดให้ไม่ต้องเสียใจในอนาคต

2.3 บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือใคร เพราะเหตุใด

บุคคลต้นแบบในชีวิต คือ อาจารย์ปรียววรรณ พัฒนกุล ทำงานเป็นครูสอนคนหูหนวกที่โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร เนื่องจากอาจารย์ปรียววรรณเป็นครูที่ใจดี ตั้งใจสอนเด็ก ๆ หูหนวก รวมถึงหาทุนสนับสนุนการศึกษาช่วยเหลือเด็กหูหนวกยากจน ประทำใจที่เขาเป็นคนที่ทำงานเพื่อคนอื่น ทำเพื่อสังคม เพื่อส่วนรวมจริงๆ ไม่ได้หวังผลประโยชน์ ไม่มีการแบ่งแยก คือ ให้ความเท่าเทียมกับทุกคน ไม่เคยบ่น หรือเหนื่อยหน่ายกับการทำงาน ซึ่งงานประเภทนี้ค่อนข้างยากกว่างานสอนคนปกติ เนื่องจากการที่คนหูหนวกขาดเรื่องการฟังจึงทำให้การเรียนรู้จะยากกว่า อาจจะต้องสอนซ้ำๆ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจได้ตรงตามกัน ต้องมีความอดทนสูง และที่สำคัญคือเป็นงานที่ต้องทำด้วยใจ

2.4 ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร

ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมา คือ การได้มีโอกาสศึกษาจนจบระดับปริญญาตรี ซึ่งในตอนแรกสุดตนเองคิดว่าจะไปหางานทำไม่เรียนต่อปริญญาตรี เนื่องจากต้องมีค่าใช้จ่าย และฐานะที่บ้านค่อนข้างลำบาก ไม่อยากจะรบกวนทางบ้าน เพราะที่ผ่านมาก็ลำบากมากแล้ว ถ้าเรียนต่ออีกจะต้องใช้เงินไม่รู้เท่าไร เลยตัดสินใจว่าไม่เรียนต่อ แต่ที่บ้านไม่ยอมอยากให้เรียนต่อให้มีความรู้จะได้ทำงานสมัครงานในบริษัทได้ เลยตัดสินใจเรียนต่อโดยได้รับทุนการศึกษาทำให้ได้เรียนจนจบระดับปริญญาตรี

2.5 อะไรคือปัจจัย / เงื่อนไขที่ทำให้ประสบความสำเร็จดังกล่าว

ต้องขอบคุณพ่อ คุณแม่ พี่น้องคนทางบ้านที่เห็นความสำคัญในเรื่องของการศึกษา สนับสนุนทั้งค่าใช้จ่าย และให้กำลังใจ ผลักดันให้สามารถเรียนต่อจนจบ จากที่กล่าวไว้ว่าในตอนแรก ตนเองนั้นไม่คิดที่จะศึกษาต่อ เมื่อได้ศึกษาเรียนจนจบก็คิดว่าดีที่ได้ศึกษาต่อ เพราะทำให้ได้เปิดโลกทัศน์ มีความรู้ รู้จักคิดมากขึ้น เข้าใจอะไรมากขึ้น และหลังจากที่เรียนจบมาก็ได้ลองสมัครงานไปหลายๆที่ก็ไม่มีการรับ ถ้าไม่ได้เรียนต่อคงจะท้อแท้มากและหมดกำลังใจ แต่พอได้เรียนมีวุฒิภาวะสูงขึ้นเลยคิดว่าทำอย่างไรถึงจะสมัครงานได้ ทำงานได้

ปัจจัยอีกประการที่ทำให้ได้ศึกษาต่อ คือ การได้รับทุนการศึกษาจากวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ช่วยเหลือเรื่องค่าศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากตนเองมีฐานะทางบ้านที่ค่อนข้างลำบาก ถ้าไม่ได้รับทุนนี้ก็คงจะไม่ได้เรียน หรืออาจจะเรียนไม่จบ

2.6 ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร(เล่าประสบการณ์ความล้มเหลวหนักหน่วงหรือปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิต)

อุปสรรคที่สำคัญที่สุดก็คือ ช่วงที่สมัครงานหลังจากเรียนจบ ตอนนั้นได้ส่งใบสมัครไปให้หลายๆบริษัท ก็ไม่ได้เพราะเขาไม่รับ ไม่เรียกไปสัมภาษณ์ บางที่ๆ เรียกไปสัมภาษณ์ ทางบริษัทไม่รู้

ว่าตนเองเป็นคนหูหนวก พอไปก็สัมภาษณ์ไม่ได้ เลยไม่รับ ในตอนนั้นเครียดมาก คิดว่าอนาคต
ปริญญาตรียังไม่มีการรับ แล้วต่อไปจะทำอย่างไร จะอยู่อย่างไร ที่บ้านก็ลำบาก จะหาเงินได้อย่างไร
ตนเองอยากช่วยเหลือที่บ้าน เพราะจบมาแล้วถ้ามีงานทำก็จะได้เงินจือครอบครัว เขาจะได้สบายขึ้น
ตอนนั้นก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรเพราะว่าไม่มีที่ไหนรับเข้าทำงาน

2.7 มีวิธีการในการแก้ไขปัญหาคำวข้ามปัญหา อุปสรรคนี้ได้อย่างไร

คิดหาวิธีแก้ปัญหามาของตัวเอง เนื่องจากเรามีปัญหาในด้านการสื่อสาร ทำให้พูดคุย
สัมภาษณ์งานไม่ได้ จึงได้ขอให้ล่ามภาษามือมาช่วยสื่อสารในการสมัครงาน โดยที่พยายามศึกษา และ
พัฒนาศักยภาพของตัวเอง ด้านการอ่านการเขียนให้ดียิ่งขึ้นเพื่อชดเชยที่ไม่สามารถได้ยิน เพื่อจะได้
สื่อสารกับคนหูดีได้ ให้เขารู้สึกว่าถ้ารับหูหนวกเข้าทำงานก็มีวิธีสื่อสารกันได้ คิดว่าต้องไม่ท้อแท้ ยั้ง
โอกาสอยู่เสมอ เพราะถึงจะไม่ได้ยิน แต่ก็ยังสามารถอ่านและเขียนได้ สามารถสื่อสารกับคนอื่น
ในทางที่ต่างออกไป มีการใช้ภาษามือ กับคนทั่วไปก็สามารถเขียนบอกเขา หรือแสดงท่าทางบอกไป
เขาได้

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

คิดว่าคุณภาพชีวิตคนพิการไทยในปัจจุบันยังไม่ดีพอ จากที่ทราบ คือ มีเบี้ยเลี้ยงคนพิการเดือน
ละห้าร้อยบาท ซึ่งน้อยไปไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต จากที่ก็ยังเห็นว่ามีคนพิการที่ต้องดิ้นรนสู้ชีวิต
ด้วยการเป็นขอทาน เดินเร่ขายของ ขายสลาก บุคคลเหล่านั้นยังขาดโอกาสจึงน่าจะมีการส่งเสริม
เรื่องการจัดหาอาชีพให้กับคนพิการมากกว่านี้ เพราะอาชีพเหล่านั้นไม่สามารถที่จะทำให้เกิดรายได้
ให้กับคนพิการเท่าไรนัก ทุกวันนี้คุณภาพชีวิตของคนพิการหลายๆ คนค่อนข้างที่จะลำบาก มีจำนวน
น้อยที่มีงานที่มั่นคงทำ และหลายคนก็มีภาระต่างๆ เช่น มีบุตร ต้องเลี้ยงครอบครัว ซึ่งเขาเหล่านั้น
ต้องการความช่วยเหลือทั้งจากองค์กรภาครัฐ เอกชน และบุคคลทั่วไป

2.9 ความคาดหวังที่มีต่อสวัสดิการสำหรับคนพิการในประเทศไทยเป็นอย่างไร (สิ่งที่อยากให้ เกิด อยากให้มี อยากให้เป็น เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ซึ่งอาจจะยังไม่มี ปัจจุบัน หรือมีแต่ยังไม่ดีพอ)

สวัสดิการในปัจจุบันยังไม่พร้อมในด้านต่างๆ ทั้งสถานที่ งบประมาณ และบุคลากร ดังนั้นจึง
ขอเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะมี ดังนี้ คือ 1) อยากให้มีการจัดฝึกอบรมอาชีพ โอกาสในการ
สมัครงานตามบริษัทต่างๆ และโรงเรียนสอนเด็กหูหนวกต่างๆ ให้เท่าเทียมกับคนทั่วไป 2) อยากให้มี
การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการในแต่ละเขตของ กทม. 3) อยากให้มีศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนสำหรับ
คนหูหนวกที่ไม่เคยเรียนหนังสือ เพราะมีคนหูหนวกจำนวนมากที่ขาดโอกาสเข้าเรียนในวัยเด็ก หรือ
ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน

จากที่ข้อเสนอแนะกล่าวมาข้างต้นสิ่งสำคัญที่อยากจะให้มีการสนับสนุน คือ เรื่องของการศึกษา เนื่องจากได้เห็นความสำคัญของการศึกษาจากประสบการณ์ของตนเอง จึงคิดว่าถ้าหากได้ให้ความรู้แก่คนพิการนั้น ย่อมจะเป็นสิ่งที่สามารถช่วยเหลือได้ดีที่สุด ทำให้คนเหล่านั้นสามารถมีชีวิตที่ดีขึ้น

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร (มุมมองที่มีต่อการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งปริมาณ คุณภาพ รูปแบบ และวิธีการจัดสวัสดิการ)

จากการที่ได้รับสวัสดิการสำหรับคนพิการ ตนเองคิดว่าเป็นการดีที่มีการจัดสวัสดิการเพื่อคนพิการขึ้นเพื่อช่วยเหลือ แต่ในบางส่วนรู้สึกว่ายังไม่เพียงพอ และอยากให้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน ซึ่งมีดังนี้ 1) เบี้ยความพิการ 500 บาท/เดือนไม่เพียงพอ อยากให้ปรับเป็น 1,000 บาท/เดือน 2) หลักเกณฑ์การกู้ยืมเงินส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 20,000 บาท/คนนั้น ยังไม่มีมาตรฐานตายตัว อยากให้มีการปรับจำนวนเงินให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ในการลงทุนประกอบอาชีพคือ 40,000 บาท/คน และให้สามารถติดต่อขอกู้เงินได้ในจังหวัดที่คนพิการพักอาศัยหรือทำงานอยู่ เพื่อความสะดวกไม่ต้องเดินทางไปกลับภูมิลำเนาของตัวเอง 3) สิทธิการรักษาด้วยบัตรทอง 30 บาท บัตรเดิมที่มีการจัดพิมพ์บัตร และมีรหัส 774 สำหรับคนพิการเวลาคนพิการนำไปใช้สะดวกดี ผู้ให้บริการก็รู้ทันทีว่าผู้ถือบัตรเป็นคนพิการ แต่ปัจจุบันสิทธินี้รวมอยู่ในบัตรประชาชน ซึ่งไม่ชัดเจน อยากให้มีการจัดทำบัตรทอง 30 บาทสำหรับคนพิการต่างหากจะได้สะดวกในการแสดงสิทธิเวลาใช้บริการตามโรงพยาบาลรัฐบาล พร้อมกันนี้อยากให้มีการจัดทำคู่มือรายชื่อโรงพยาบาลของรัฐบาลทั่วประเทศให้คนพิการด้วย

2.11 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ตนเองมีปัญหาในการยื่นเรื่องขอกู้ยืมเงินกับทางสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จ.เชียงใหม่ ตนเองเป็นคนเชียงใหม่แต่มาทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ เวลาจะกู้ยืมเงินต้องเดินทางไปเชียงใหม่ด้วยตนเอง ครั้งแรกก็ไปพบเจ้าหน้าที่พมจ. เชียงใหม่ คนค้าประกันไม่ผ่านสัมภาษณ์เพราะต้องเดินทางไปต่างประเทศอยู่บ่อยๆ ครั้งที่สองได้หาคนค้าประกันคนใหม่ไปพร้อมล่ามภาษามือ เจ้าหน้าที่พมจ. เชียงใหม่ได้ตรวจเอกสารและทำสัญญาการขอกู้ยืม แต่จนถึงวันนี้เกือบ 3 เดือนแล้วยังไม่ได้รับการติดต่อแจ้งความคืบหน้าว่าสามารถขอกู้ได้หรือไม่ จึงมีความเห็นว่าอยากให้ในส่วนของภาครัฐควรจะช่วยเหลือเร่งรัดการดำเนินการให้มากขึ้น และน่าจะมีการแจ้งให้ทราบว่าดำเนินการเป็นอย่างไรมีปัญหาในส่วนไหน ถ้าหากมีเอกสารอะไรที่ขาดจะได้ส่งไปได้ ไม่ควรจะปล่อยปละละเลย ควรจะปรับปรุงเพื่อความสะดวกแก่ประชาชนทุกคน ทั้งคนพิการหรือไม่พิการ

2.12 สิ่งที่ยังอยากบอกกับคนพิการทั่วประเทศคืออะไร (ข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร หรือฝากไปยังคนพิการ)

ในปัจจุบันคิดว่าคนพิการได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น จะเห็นได้จากที่มีการให้
ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีสถานการศึกษาสำหรับคนพิการมากยิ่งขึ้น อยากให้คนพิการ
พยายามเพื่อจะพัฒนาตัวเอง ต้องอดทนเพื่อที่จะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆให้ผ่านพ้นไป ไม่ว่าจะเป็
พิการประเภทใดก็ตามอยากให้ทุกคนมีความอดทนอดกลั้น และมีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรค
แล้วเราจะสามารถทำสิ่งที่หวังไว้ให้ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด โดยสุดท้ายนี้ขอฝากข้อคิดให้
พิการเพื่อเป็นกำลังใจ และให้มีความพยายามต่อไปดังนี้

“สังคมที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน สังคมที่ให้คุณค่าแก่คนพิการ และคนพิการเป็นศูนย์กลาง
การตัดสินใจ และดำเนินกิจกรรมด้วยการตัดสินใจของตนเอง”

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการคนที่ 3

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ชื่อ

นายวุฒิชัย วาณิชศรีรัตน

1.2 ประเภทของต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่ประสบความสำเร็จ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่มีความฝัน

1.3 อายุ

32 ปี

1.4 เพศ

ชาย

1.5 ลักษณะความพิการ

บกพร่องทางสติปัญญา

1.6 อาชีพ

พนักงานทำความสะอาดกระทรวงศึกษาธิการ จากบริษัท Ocean Omega เคมีภัณฑ์ จำกัด

1.7 ระดับการศึกษา

1.8 ที่อยู่สำหรับการติดต่อ

143/162 ซอย อิสรภาพ 21 ถนนอิสรภาพ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
10600

ส่วนที่ 2 การเป็นต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

2.1 เป้าหมายสูงสุดในชีวิตคืออะไร และมีวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร

มีเป้าหมาย คือ ต้องการเปิดกิจการเป็นเจ้าของร้านขายของ ประเภทร้านขายของชำ หรือร้านสะดวกซื้อต่าง ๆ เช่น เซเว่นอีเลฟเว่น เนื่องจากได้พบเห็นในการใช้ชีวิตประจำวัน จากการไปซื้อของเครื่องใช้ต่าง ๆ แล้วมีความรู้สึกสนใจ สนุก และชอบ จึงมีความคิดต้องการทำงานประเภทนี้ ปัจจุบันได้เริ่มต้นการไปสู่เป้าหมายโดยการเก็บหอมรอมริบ ตั้งใจเก็บเงินจากการทำงาน เพื่อสั่งสมทุนในการเปิดร้านขายของของตนเอง แม้ว่าปัจจุบันยังไม่ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่มีความเชื่อว่าหากมีความขยัน ประหยัด และอดออมค่อย ๆ เก็บทีละน้อยย่อมสามารถเป็นเงินจำนวนมากเพียงพอต่อความต้องการได้ จึงพยายามตั้งใจเพื่อทำตามเป้าหมายให้สำเร็จในอนาคตต่อไป

2.2 แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตคืออะไร

การที่มีเป้าหมายในการเปิดกิจการร้านขายของของตนเองเป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต เนื่องจากเป็นคนที่ชอบการขายของ คิดว่าการขายของเป็นสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้ เพราะได้ใช้ในชีวิตประจำวันทุกวัน แม้ว่าการที่ตนมีความบกพร่องทางสติปัญญาทำให้มีปัญหาในเรื่องของการสื่อสารบ้าง แต่ในการซื้อขายของที่ตนมีความชอบ จึงมีความตั้งใจ และสนุกไปกับการทำ จากการที่มีเป้าหมายที่ต้องการจะทำ ทำให้มีกำลังใจในการทำงาน มีความมุ่งมั่น พยายามให้เป็นผลสำเร็จ เพื่อให้ออนาคตเป็นดังที่หวังไว้

2.3 บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือใคร เพราะเหตุใด

ไม่มีบุคคลต้นแบบในชีวิตเป็นพิเศษ แต่มีความนับถือคุณพ่อ เนื่องจากคุณพ่อเป็นผู้ที่คอยดูแล และเลี้ยงดูตนมาตลอด มีความเข้าใจ ยอมรับฟัง และคอยให้คำปรึกษาอธิบายอยู่เสมอ ในการทำงาน เนื่องจากความที่ตนมีปัญหาเรื่องการสื่อสารเป็นปัญหาหลัก สิ่งที่ต้องการคือความเข้าใจ การที่มีคนคอยช่วยเหลือเข้าใจถือเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถพยายามอดทนต่อไปได้ นอกจากนั้นคุณพ่อเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินชีวิต เช่น การที่ตนต้องการจะเปิดร้านขายของ ท่านก็ได้ให้ความสนใจ รับฟัง และช่วยเหลือเวลาที่ได้ออกไปซื้อของกับคุณพ่อนั้น ท่านรับฟังว่าตนเองชอบการขายของ เมื่อบอกว่าตนสนุก และต้องการจะทำ ท่านก็สนับสนุนรวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ทำให้รู้สึกประทับใจในตัวท่านที่อยู่เคียงข้างตลอดมา

2.4 ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร

สิ่งที่ต้องการจะกล่าวอาจจะไม่สามารถเรียกว่าเป็นความสำเร็จในชีวิตได้ แต่ถือเป็นความภูมิใจส่วนตัวมากกว่า คือการที่ได้รับคัดเลือกเข้าไปทำงานในกระทรวงศึกษาธิการ และทำงานต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลา 7 - 8 ปีแล้วนั้น ทำให้ตนเองมีความรู้สึกที่มีความมั่นคงในชีวิต และสามารถเข้าใกล้

เป้าหมายที่ตั้งไว้มากขึ้น ตั้งใจว่าการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตนั้น คือ การได้เป็นเจ้าของกิจการของตัวเองของข้าของตนเอง เนื่องจากมีความคิดที่ต้องการทำงานอย่างมีความสุข สนุกกับการทำงาน และแน่นอนว่าจากการที่ได้ไปซื้อของ ตนชอบดูการทำงานของคนขาย ได้เห็นคนซื้อ ชอบการที่ซื้อของด้วยตัวเอง มีความสนใจเป็นอย่างมาก จึงรู้สึกว่าจะหากได้มีกิจการของตนเอง ได้ทำงานขายของตัวเองมีความสุข และสนุกกับการทำงานได้ตั้งความคิดของตนเอง

2.5 อะไรคือปัจจัย / เงื่อนไขที่ทำให้ประสบความสำเร็จดังกล่าว

ด้วยเหตุผลที่ตนเป็นบุคคลพิการทางสมอง มีการพัฒนาสมองที่ช้า จึงไปเข้ารับการฝึกสมาธิราชานุกูล และได้รับการอบรมสั่งสอนในเรื่องต่างๆ รวมถึงได้รับการฝึกฝนเรื่องการทำงาน เมื่อสมองพัฒนาที่ดีขึ้น และสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ตนจึงได้เข้าไปทดลองทำงานในโรงพยาบาล และทดลองการทำงาน

ด้วยนโยบายของภาครัฐที่ให้สวัสดิการในการลดหย่อนภาษีกับบริษัทเอกชนที่รับบุคคลพิการเข้าทำงานนั้น ทำให้บริษัทเปิดรับคนพิการเข้าทำงานมากขึ้น เช่น เดียวกันกับบริษัทที่ตนได้ทำอยู่ คือ บริษัท Ocean Omega เคมีภัณฑ์ จำกัด ก็ได้รับตนเข้าทำงาน ทำให้ตนมีความภูมิใจในตัวเองมาก และพยายามอย่างเต็มที่ในการทำงานให้เกิดประโยชน์แก่บริษัท

2.6 ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร(เล่าประสบการณ์ความล้มเหลวที่ผิดหวังหรือปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิต)

จากการที่เป็นคนมีความพิการทางสติปัญญา ทำให้ตนมีปัญหาหลักคือปัญหาด้านการสื่อสารสื่อสารได้ไม่ค่อยชัดเจน ต้องใช้เวลานาน และจะรับรู้อะไรได้ช้ากว่าคนปกติ ในบางครั้งไม่สามารถสื่อสารให้คนรอบข้างเกิดความเข้าใจได้ ถือเป็นอุปสรรคส่วนตัวที่สำคัญที่สุด สำหรับคนที่ทำงานด้วยตนเองมานาน หรือคนในครอบครัว ก็จะเข้าใจในตนเอง และคอยชี้แจง ช่วยเหลือ อธิบายในสิ่งที่เราไม่เข้าใจ หรือบางเวลาที่ตนต้องการจะสื่อสารออกไป คนที่อยู่ด้วยกันมานานจะสามารถตีความได้ หรือมีความพยายามคอยถามด้วยคำถามที่ง่ายให้สามารถตอบกลับไปได้ ทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างเหมือนว่ารู้ใจกัน แต่สำหรับคนอื่น ๆ หรือคนทั่วไปในบางครั้งตนเองก็รู้สึกเกรงใจที่ตนไม่สามารถสื่อสารออกไปได้ หรือสื่อสารออกไปไม่ชัดเจน แล้วเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ จึงทำให้ตนไม่ค่อยอยากคุยกับคนอื่นนัก กลัวเขาจะเบื่อ รำคาญ เสียเวลา โดยถ้าเป็นไปได้จะคุยกับคนที่สนิท และคุ้นเคยกับตนมากกว่า

2.7 มีวิธีการในการแก้ไขปัญหา ก้าวข้ามปัญหา อุปสรรคนั้นอย่างไร

การที่ตนสามารถก้าวข้ามปัญหามาได้นั้น เนื่องจากมีคนรอบข้างที่ดี พยายามรับฟัง และอธิบายให้กับคนอื่น ตนคิดว่าโชคดีมากที่มีครอบครัวที่เข้าใจ และปฏิบัติต่อตนอย่างปกติ และในบางครั้งช่วยเหลือในการสื่อสารกับคนอื่น ทั้งพ่อแม่พี่น้องที่คอยเอาใจใส่ ทำให้ตนสามารถดำรงชีวิต

อย่างมีความสุข ไม่รู้สึกแตกแยก ทุกคนรู้ว่าตนเองต้องใช้ความพยายาม และอดทนมากกว่าคนอื่น ๆ จึงให้กำลังใจ และสนับสนุนในเรื่องต่างๆ ทั้งการใช้ชีวิต การทำงาน และที่สำคัญคือทุกคนรับฟัง ไม่ดูถูกหัวเราะเยาะ แต่จะตั้งใจฟัง ทำให้เข้าใจได้ว่าเขาต้องการที่จะเข้าใจเรา ต้องการสื่อสารกับเราจริงๆ ซึ่งทำให้รู้สึกดีใจ และประทับใจมาก

ดังนั้นตนเองจึงคิดว่าคนรอบข้าง คือส่วนสำคัญที่จะช่วยเหลือให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ เนื่องจากคนพิการทางสติปัญญานั้นจะต้องการความเข้าใจมากที่สุด ควรจะมีความพยายามที่จะเข้าใจในตัวเขา เนื่องจากเขาก็พยายามที่จะสื่อสารอย่างสุดความสามารถ ขอให้รับฟัง และไม่หลีกเลี่ยงการคุยกับเขา

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

ต้องแยกว่าพิการด้านใดก่อน เนื่องจากว่าตนเองมีความพิการด้านสมอง ปัจจุบันได้รับเบี้ยเลี้ยงสำหรับคนพิการเดือนละห้าร้อยบาท แต่ต้องทำงาน และมีค่าใช้จ่ายต้องจ่ายเงินประกันสังคมด้วย ทำให้เบี้ยเลี้ยงที่ได้ถือว่ามีจำนวนที่น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิต และเมื่อมีการเจ็บป่วยต้องเสียค่ารักษาพยาบาลเพิ่มเติมอีก ซึ่งในขณะที่เดียวกันที่ตนเองยังสามารถทำงานได้รับเงินเดือนเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองได้นั้น มีคนพิการประเภทอื่นๆ เช่น ด้านร่างกาย ที่อาจจะไม่สามารถทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองได้ ต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายเช่นเดียวกัน จึงต้องการให้มีการแบ่งประเภทการช่วยเหลือคนพิการอย่างเหมาะสมกับลักษณะการพิการ คำนึงถึงวิถีการใช้ชีวิตของแต่ละคน ที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงช่วยเรื่องการทำงานของคนพิการให้คนพิการได้มีงานทำ มีรายได้ในการหาเลี้ยงชีพตนเองได้

2.9 ความคาดหวังที่มีต่อสวัสดิการสำหรับคนพิการในประเทศไทยเป็นอย่างไร (สิ่งที่อยากให้ เกิด อยากให้มี อยากให้เป็น เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ซึ่งอาจจะยังไม่มีในปัจจุบัน หรือมีแต่ยังไม่ดีพอ)

ต้องการให้มีการแยกการช่วยเหลือ และการให้สวัสดิการแก่ผู้พิการตามลักษณะของการพิการ เช่น สำหรับผู้พิการทางด้านร่างกายให้มีการช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งานของผู้พิการทางร่างกาย เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิต ให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตด้วยตนเองได้มากขึ้น รวมทั้งมีบุคลากรคอยดูแล ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ สำหรับผู้พิการทางด้านสมอง ควรจะมีการจัดอบรม ให้ความรู้ และฝึกฝน ให้ผู้พิการได้เกิดการพัฒนาทางสมอง โดยฝึกฝนในเรื่องต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ฝึกฝนการทำงาน รวมถึงช่วยเหลือในการจัดหางานให้แก่ผู้พิการอย่างเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร (มุมมองที่มีต่อการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งปริมาณ คุณภาพ รูปแบบ และวิธีการจัดสวัสดิการ)

ในความคิดเห็นของตนเองคิดว่าสวัสดิการในปัจจุบันมีจำนวนน้อยเกินไป เพราะเงินที่จ่ายต่อเดือนนั้น ถ้านับเป็นวันยังไม่ถึงสี่สัปดาห์ ซึ่งในปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตนั้นสูงมากสำหรับคนที่ทำงานในบริษัทแล้วต้องจ่ายค่าประกันสังคมซึ่งเหมือนกับหาร้อยบาทนั้นจะถูกใช้ไปค่าประกันสังคม แต่ยิ่งถือว่าดีกว่าคนพิการหลายคนที่ไม่มียานพาหนะ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หาร้อยบาทไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้เท่าที่ควร

2.11 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมนโยบายลดหย่อนภาษีให้กับบริษัทเอกชนที่รับคนพิการเข้าทำงานมากขึ้น เพื่อให้บริษัทต่าง ๆ ยินดีที่จะรับคนพิการเข้าทำงาน เมื่อคนพิการมีงานทำมีรายได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และต้องการให้ทางรัฐบาลเพิ่มสวัสดิการด้านค่าครองชีพให้แก่คนพิการ ช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเวลาเจ็บป่วย ซึ่งบางครั้งมีค่าใช้จ่ายสูงเพิ่มขึ้นมาในค่าใช้จ่ายชีวิตประจำวัน ทำให้ค่อนข้างลำบาก นอกจากนั้นควรช่วยเหลือทางด้านครอบครัวของผู้พิการ ครอบครัวค่อนข้างมีความลำบาก ขัดสน เนื่องจากการเลี้ยงดูผู้พิการเป็นงานที่ต้องใช้ความพยายามและค่อนข้างหนัก และสุดท้ายคืออยากให้คนในสังคมให้ความเท่าเทียมกับผู้พิการ ไม่รังเกียจ เพื่อให้ผู้พิการได้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนทั่วไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีมาตรฐานที่เท่าเทียมกัน

2.12 สิ่งที่ยากจะบอกกับคนพิการทั่วประเทศคืออะไร (ข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร หรืออยากไปยังคนพิการ)

ในฐานะที่ตนเองเป็นคนพิการคนหนึ่ง จึงเข้าใจผู้พิการทุกคนว่าคนพิการอย่างพวกเราที่มีความอดทน และมีความพยายามในการใช้ชีวิตมาก ทุกคนต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง และมีความมุ่งมั่นในใจในตัว จึงต้องการจะบอกกับผู้ใกล้ชิดกับคนพิการมากกว่า ว่าคนพิการนั้นต้องการความช่วยเหลือ ต้องการการดูแล ความรัก ความอ่อนโยน และต้องการได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างเป็นอย่างมาก อยากขอให้คนที่ใกล้ชิดกับคนพิการทุกคนเข้าใจในตัวคนพิการ ให้ตระหนักว่าคนพิการทุกคนมีความต้องการมีชีวิตที่ปกติ มีสิทธิเสรีภาพเช่นเดียวกับทุกคน ถึงแม้ว่าอาจจะต้องใช้ความพยายาม หรืออาจจะขัดใจลำบากใจบ้าง ขอให้อดทน และทำดีกับเขา เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการคนที่ 4

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ชื่อ

นาย เอกพงศ์ นบสกุล

1.2 ประเภทของต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่ประสบความสำเร็จ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่สามารถทำตามความใฝ่ฝันของตนเองได้สำเร็จลุล่วง

1.3 อายุ

30 ปี

1.4 เพศ

ชาย

1.5 ลักษณะความพิการ

บุคคลพิการทางการมองเห็น

1.6 อาชีพ

นักสื่อสารมวลชน

1.7 ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

1.8 ที่อยู่สำหรับการติดต่อ

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

236 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

ส่วนที่ 2 การเป็นต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

2.1 เป้าหมายสูงสุดในชีวิตคืออะไร และมีวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร

มีเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่เมื่อตอนเด็กกว่าอยากเป็นนักจัดรายการวิทยุ ที่ผ่านมาจากการที่เป็นคนที่มีความพิการทางสายตา ทางการมองเห็น ทำให้มีอุปสรรคต่างๆในการอ่าน และการเขียน แต่สิ่งที่สามารถทำได้ดีนั่น คือ การฟัง ทำให้ชอบที่จะฟังวิทยุมาตั้งแต่เด็ก และอยากที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตสื่อทางด้านกระจายเสียงนี้มาตลอด วิธีการที่จะทำเป้าหมายให้สำเร็จ คือ การที่เราต้องต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหมดที่ได้เจอ โดยที่อุปสรรคนั้นก็มีต่างๆ กันไป วิธีการต่อสู้ต่ออุปสรรคนั้นก็มีหลากหลายตามไปด้วย ส่วนใหญ่จะใช้การพูดคุย ทำความเข้าใจกับผู้อื่น ซึ่งทำให้การทำงาน การใช้ชีวิตของเราดีขึ้น

2.2 แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตคืออะไร

มองกลับไปหาคนที่มีความลำบากกว่าเรา คนที่ลำบากกว่าเรามีสถานการณ์ที่แย่กว่าแต่ยังพยายามที่จะต่อสู้ดิ้นรนที่จะใช้ชีวิต หรือบางคนยังพยายามจนสามารถไต่เต้าไปจนถึงระดับสูง มีชื่อเสียงเป็นที่เคารพของผู้อื่นได้ คนเหล่านั้นเป็นแรงบันดาลใจทำให้คิดว่า ปัญหาของเรานั้นที่จริงไม่มากไปกว่าเขา เราลำบากน้อยกว่าเขามาก เพราะฉะนั้นทำไมเราถึงจะทำไม่ได้ เรื่องแค่นี้เราก็ต้องต่อสู้

ได้เช่นเดียวกัน อยากให้ทุกคนได้ดูคนที่แย่กว่า แล้วลองมองย้อนดูตนเองเพื่อให้มีแรงใจในการต่อสู้ต่อไป

2.3 บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือใคร เพราะเหตุใด

อาจารย์มณฑิยา บุญตัน นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนเดียวที่เป็นคนพิการ ซึ่งเป็นคนพิการทางสายตาเช่นเดียวกับตัวผม ผมนับถือ และมีอาจารย์มณฑิยาเป็นต้นแบบในการใช้ชีวิตเนื่องจาก อาจารย์เป็นนักสู้ชีวิตอย่างแท้จริง เป็นคนที่เริ่มต้นจากศูนย์ ไม่มีอะไรเลย แต่สามารถไต่เต้าและทำตัวให้มีประโยชน์มีคุณค่า ปัจจุบันมีชื่อเสียง และมีคนให้ความเคารพนับถือมากมาย แต่ชีวิตของอาจารย์นั้นก็ยังคงสู้ต่อไป ทั้งในฐานะนักวิชาการ หรือในฐานะนักการเมือง เป็นคนที่แม้ว่าจะมีความพิการแต่เขาสามารถยืนอยู่ในระดับเดียวกับคนปกติได้อย่างทัดเทียม และทดแทนสิ่งที่ขาดไปด้วยมันสมอง ความคิด

2.4 ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร

การที่ได้ทำงานทางวิทยุกระจายเสียงถือเป็นความสำเร็จสูงสุดในชีวิต เนื่องจากคนรอบข้างที่ตั้งเป้าหมายไว้ตั้งแต่ยังเด็ก เป็นความฝันเดียวที่เรามี จึงตั้งใจที่จะทำมาตลอด แม้ว่าจะเจออุปสรรคต่างๆ ทั้งเรื่องการเรียน เรื่องของสังคม ที่บ้านก็ค่อนข้างมีความลำบาก แต่ตนเองก็ไม่คิดที่จะย่อท้ออุปสรรค และพยายามมุ่งหน้าสู่ความฝันนี้ ซึ่งถือเป็นการประสบความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ และทำให้ผมอยู่กับตัวเอง รวมถึงมีแรงที่จะสู้ต่อไป และอยากเป็นแรงผลักดันเพื่อให้คนพิการคนอื่นมีกำลังใจที่จะสู้ต่อไปให้ถึงความฝัน

2.5 อะไรคือปัจจัย / เงื่อนไขที่ทำให้ประสบความสำเร็จดังกล่าว

ด้วยความที่ครอบครัวของตนเองมีความลำบาก แม้ว่าจะไม่ลำบากมากขนาดบางคนก็ไม่สามารถเลี้ยงชีพตัวเอง หรืออาจจะอยู่ในที่ทุรกันดาร ห่างไกลจากการศึกษา และสาธารณสุขไปก็ตาม แต่ก็ไม่ได้สะดวกสบายนัก เลยทำให้ตัวเราต้องสู้ ต้องแกร่ง ทำให้ตัวเองแข็งแกร่งขึ้นเพื่อที่จะสามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ และใช้ชีวิตต่อไปได้ ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้จึงเป็นแรงที่ส่งให้เราอยากจะทำงานหาเลี้ยงครอบครัว อยากช่วยเหลือครอบครัวให้มีความสุข และไม่อยากจะครอบครัวจะต้องลำบากแบบที่เคยเจอ หรือแย่กว่านั้น ด้วยความคิดเช่นนี้เลยคิดว่าต้องพยายาม และสู้

2.6 ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร(เล่าประสบการณ์ความล้มเหลวที่ผิดหวังหรือปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิต)

อุปสรรคที่เคยได้เจอมาเรื่องใหญ่เลย คือ ช่วงที่เรียนต่อมหาวิทยาลัย โดยที่ตนเองต้องการเรียนในสาขาเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน แต่ทางมหาวิทยาลัยไม่ยอมให้ลงสาขานี้ อยากให้เปลี่ยนไปเรียนในสาขาอื่นมากกว่า ซึ่งตอนนั้นคิดว่าทำไมจะต้องกีดกันตนด้วย เพียงแค่เพราะเราเป็นผู้พิการอย่างนั้นหรือ แต่ในความเป็นจริงคิดว่าเราก็คือคนเหมือนกัน ถ้าเทียบกันตามความสามารถแล้วถือว่าไม่ได้แตกต่างกันมากมาย ทำให้เรารู้สึกว่าสิทธิต่างๆ ของคนพิการทำไมถึงได้ไม่เท่าเทียมกับคนปกติ

27 มีวิธีการในการแก้ไขปัญหาค้าวข้ามปัญหา อุปสรรคนั้นอย่างไร

ต้องใช้เหตุผล เพราะถึงแม้ตนเองจะเป็นอย่างนี้ อาจจะพิการทางสายตาแต่ความตั้งใจของเราที่ไม่แพ้คนอื่นๆ ที่เขาต้องการจะเรียนอยู่ในขณะนี้ พุดคุย และอธิบายให้คนอื่นได้รับรู้ด้วยเหตุผลต่างๆ ถ้าเราสามารถเรียนได้ แสดงศักยภาพให้เขาเห็น ทำให้เขาเชื่อว่าตนเองสามารถทำได้อย่างที่คนอื่นทำได้เช่นเดียวกัน เรื่องพวกนี้บางทีก็อยู่ที่การที่จะทำให้คนอื่นเข้าใจในตัวเรา การที่เข้าใจกันและกัน รับรู้จิตใจของกันและกัน เขาจะรู้ได้ทันทีว่าเรามีความตั้งใจจริง และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่น และทุกสิ่งทุกอย่างก็สามารถเป็นได้เสมอ

28 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

คิดว่าปัจจุบันคุณภาพชีวิตของคนไทยนั้นอยู่ในช่วงกำลังพัฒนา อาจจะไม่ดีเทียบเท่ากับหลายๆ ประเทศที่มีการส่งเสริมในด้านนี้มาก แต่ก็ถือว่าไม่ได้แย่ และมีแนวโน้มที่ดีขึ้นไปในอนาคต จากในช่วงหลายปีมานี้คิดว่า คนพิการหลายคนได้รับการช่วยเหลือให้มีความรู้และมีความสามารถ ทำให้มีรายได้สามารถหาเลี้ยงชีพมากขึ้น รวมถึงพื้นฐานความคิดของคนพิการนั้นก็มีการพัฒนาขึ้นจากที่คิดในแง่ลบ และรู้สึกว่าการพิการนั้นทำให้ไม่สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้เลย แต่ในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลง คนพิการสู้มากขึ้น ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตาของตนเอง ตนเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ดีที่คนพิการสามารถยืนหยัดขึ้นมาทำอะไรด้วยตนเอง ทำให้คิดว่าในอนาคตความต่างของคนพิการกับคนปกติจะลดลงเรื่อยๆ จนสามารถมีสิทธิเท่าเทียมกันได้

29 ความคาดหวังที่มีต่อสวัสดิการสำหรับคนพิการในประเทศไทยเป็นอย่างไร (สิ่งที่อยากให้เกิดขึ้น อยากให้เป็น เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ซึ่งอาจจะยังไม่มีในปัจจุบัน หรือมีแต่ยังไม่ดีพอ)

ตนเองไม่คิดที่จะเรียกร้องหรืออยากให้ปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่ควรให้คนพิการคือสิทธิที่เท่าเทียมกับสิทธิของคนปกติ ไม่ต้องมีอะไรพิเศษไม่ต้องให้สวัสดิการอะไรที่แตกต่าง อยากให้มีความเสมอภาค ปัจจุบันอาจจะมีสวัสดิการเพิ่มเติมขึ้นมาสำหรับคนพิการ แต่จริงๆ แล้วคิดว่าคนพิการทุกคนอยากได้ความเท่าเทียม ไม่อยากให้มีการเหยียดกันว่าเป็นคนพิการเป็นคนปกติ แต่ตอนนี้บางทีสิทธิที่คนพิการได้รับยังถูกปิดกั้นอยู่ในหลายๆ เรื่อง บางทีคนทั่วไปคิดเองว่าคนพิการจะทำได้ไม่ได้ จึงไม่ให้ออกมาให้ถามคนพิการมากกว่าว่าเขาทำได้ไหม และให้ลองทำในสิ่งที่เขาต้องการ

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร (มุมมองที่มีต่อการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งปริมาณ คุณภาพ รูปแบบ และวิธีการจัดสวัสดิการ)

สวัสดิการในตอนยังไม่ทั่วถึง แม้ว่าในตอนนี้อาจมีคนพิการที่เขาได้รับสวัสดิการต่างๆ มากเป็นจำนวนมาก แต่ว่ามีคนพิการอีกหลายคนที่ยังไม่ได้รับสวัสดิการเหล่านั้นเพราะว่าอยู่ในทุรกันดารจริงๆ ซึ่งทางหน่วยงานของรัฐบาลไม่สามารถเข้าไปถึง หรือบางคนอาจจะตกสำรวจไป ซึ่งตรงจุดนี้หลายคนอาจจะไม่สามารถลืมหามาได้เลย และต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ที่กระจายตัวนั้นไม่สามารถรองรับคนพิการได้ทุกพื้นที่ ถ้าเกิดตามเมืองใหญ่ๆ หรือที่มีคนอยู่เยอะถึงจะมีสำนักงานตั้งอยู่ คนพิการบางคนอาจมีปัญหในเรื่องของการที่จะเดินทางมาติดต่อเพื่อขอรับสวัสดิการ ซึ่งต้องปรับปรุงและหาวิธีการช่วยเหลือ

2.11 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

อยากให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งรัฐบาล เอกชน และประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำการสำรวจคนพิการ ให้รู้แน่ชัดว่าคนพิการในทั่วประเทศมีกี่คน และมีข้อมูลแน่ชัด จัดการอย่างเป็นระบบ และจัดการช่วยเหลือให้เขาทั่วถึง เพราะตอนนี้คนพิการหลายคนไม่ได้รับรู้ข่าวสารช่วยเหลือเหล่านี้ ทำให้เขาไม่ถึงสวัสดิการ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ยากลำบาก และถือว่าเขาไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับคนอื่นรวมถึงผู้พิการด้วยกัน และอยากให้สนับสนุนเรื่องสิทธิของคนพิการให้มีความเท่าเทียมกับคนปกติในทุกๆ ด้าน สามารถทำในสิ่งที่ตนเองอยากจะทำได้ไม่ปิดกั้น

2.12 สิ่งที่ยอยากบอกกับคนพิการทั่วประเทศคืออะไร (ข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร หรือฝากไปยังคนพิการ)

คนเราเกิดมาแล้ว ไม่ว่าจะพิการประเภทไหนก็ตาม ขอให้ต่อสู้ พยายาม แล้วความสำเร็จนั้นจะเข้ามาสู่เราเอง ให้ทำวันนี้ให้ดีที่สุด เมื่อวันไหนที่เราท้อแท้ ขอให้มองดูคนอื่นที่เขาลำบากยิ่งกว่าเรา เขาก็ยังต่อสู้อยู่ แล้วนำมาเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ตัวเองสู้ต่อไปให้ถึงที่สุด และอยากฝากถึงคนทั่วไป อยากจะให้ทุกคนให้โอกาสแก่คนพิการมากขึ้น เปิดใจ และยอมรับฟัง ให้เข้าใจกันและกันได้ จะทำให้คนพิการ และคนไม่พิการนั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างไม่มีความแตกต่าง และสงบสุข

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการคนที่ 5

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ชื่อ

นาย นิมิตร ไกรวารี

1.2 ประเภทของต้นกล้าต้นแบบคนพิการที่ประสบความสำเร็จ

ต้นกล้าต้นแบบคนพิการด้านการมองโลกในแง่ดี ใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน

1.3 อายุ

19 ปี

1.4 เพศ

ชาย

1.5 ลักษณะความพิการ

บกพร่องทางสติปัญญา

1.6 อาชีพ

พนักงานร้านอาหาร

1.7 ระดับการศึกษา

จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6

1.8 ที่อยู่สำหรับการติดต่อ

482 ซอย ชานเมือง ถนน ประชาสงเคราะห์ เขต ดินแดง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 การเป็นต้นกล้าต้นแบบคนพิการ

2.1 เป้าหมายสูงสุดในชีวิตคืออะไร และมีวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร

เป้าหมายในชีวิตมีหลายอย่าง เพราะชอบคนเก่ง ชอบของสวยๆงามๆ ในความคิดแรกคิดว่าอยากเป็นดาราเพราะดาราเก่ง ได้แต่งตัวสวย ได้แสดง ออกโทรทัศน์ มีคนชื่นชอบ มีเงิน อยากมีเงินใช้ ไร้พ้อ แต่ตนเองเป็นคนที่มีปัญหาด้านสติปัญญา ก่อนข้างหัวช้า คงไม่สามารถที่จะท่องจำบทต่างๆได้ จึงคิดว่าอยากเป็นหมอ เพราะคนที่เป็นหมอมองต้องเก่ง มีความรู้ความสามารถ มีคนรักมากมาย และจะได้รักษาคนไข้ ทำให้คนไข้มีความสุข โดยวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้น คือ เราต้องไปเรียนเพิ่ม เรียนให้เก่งๆ เรียนสูงๆ ให้มีความรู้รักษาคนไข้ได้ และหาอุปกรณ์ช่วย ให้เราสามารถเรียนได้ ช่วยในการทำงานเป็นหมอ มีอุปกรณ์รักษาต่างๆให้ใช้ จะได้ใช้รักษาคนไข้ได้เยอะๆ ให้เขาสุขภาพดี

2.2 แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตคืออะไร

แรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต คือ อยากมีเงินใช้ อยากรวย เพราะที่บ้านค่อนข้างจะมีปัญหาทางการเงิน จึงอยากทำงานให้หาเงินได้ เพื่อเอาไปใช้จ่ายในเรื่องต่างๆให้เพียงพอ การที่มีความฝันมีความคิดอยากจะเป็นหมอ เราจึงต้องเป็นคนดี ต้องขยันอยู่เสมอ ใจดีกับคนไข้ และต้องตั้งใจเรียนให้สูงขึ้น ขยันเรียน จะได้เป็นคนเก่ง เป็นหมอได้ และถ้าเรามีความรู้ เป็นคนเก่งแล้วก็สามารถที่จะทำอาชีพได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นครู เป็นหมอ หรือพนักงานบริษัทก็ตาม โดยส่วนตัวอยากทำงานหลายอย่าง ชอบการทำงาน เพราะทำงานแล้วมีรายได้มีเงิน อยากมีงานที่ดีๆทำ เราคิดว่าต้องพยายามตั้งแต่ตอนนี้ เพื่ออนาคตตัวเอง

2.3 บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือใคร เพราะเหตุใด

ชอบดารา เพราะดารามีความสามารถ เป็นคนเก่ง ทำให้เราได้รับความบันเทิง สนุกสนาน ให้เรา มีความคิดที่ว่าอยากเป็นเหมือนเขา อยากทำให้ได้เหมือนเขา ดาราที่ชอบมากเป็นพิเศษ คือ แมงปอ ชลธิชา ซึ่งเป็นคนที่สวย และเก่ง ได้ดูโทรทัศน์เห็นเขาแสดงละคร ก็อยากแสดงบ้าง และอยากมี ผลงานการเล่นละครแล้ว ยังมีผลงานเพลง แมงปอ ร้องเพลงได้เพราะมาก และเต้นเก่งด้วย อยากทำให้ ได้เหมือนอย่างเขา ได้ดูแล้วสนุก มีความสุข บางเพลงที่ได้ยินบ่อยๆ ก็ร้องตามได้ สนุกดี ชอบร้องเพลง และการที่ได้เห็นเห็นแมงปอ และดาราคณะอื่นๆที่ชื่นชอบเป็นคนที่มียิ้มอยู่เสมอ ทำให้เราคิด ปรับปรุงตัวเอง โดยแต่ก่อนเป็นคนค่อนข้างหงุดหงิดง่าย ก็ปรับตัวพยายามควบคุมอารมณ์มากขึ้น มีเป็น คนที่อารมณ์ดี และยิ้มอยู่เสมอ รวมถึงมองโลกในแง่ดีมากขึ้น

2.4 ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร

เรื่องดีใจมากที่สุดคือ ขณะที่ศึกษาอบรมอยู่ที่ราชานุกูล ทางร้านอาหารที่ปัจจุบันทำงานอยู่ ได้ เข้ามาทำงานในร้าน ทำให้เราได้พบเจอคนอื่นๆ นอกเหนือจากคนที่บ้านและที่ราชานุกูล ที่ปัจจุบัน ทำงานก็เป็นคนดี รับฟังว่าตนเองชอบการทำงานสวยๆ งามๆ จากที่ต้องทำหน้าที่ล้างจานเก็บโต๊ะ ตนเองไม่ชอบ ก็ให้มาช่วยงานจัดจานอาหารและเสิร์ฟ ซึ่งเป็นงานที่ชอบทำมากกว่า จากการทำงาน ทำให้เรามีรายได้ จากปกติที่ได้เงินจากราชานุกูลเดือนละสองพันบาท ซึ่งไม่พอใช้จ่าย พอได้ ทำงานก็มีเงินใช้ มีขนม มีข้าวกิน มีความสุขมากขึ้น ชอบทำงานที่นี่ เพราะเราสบายใจขึ้น ได้เจอ คนมากมาย ได้พูดคุยบ้าง ถึงแม้ว่ายังมีปัญหาในบางครั้ง แต่ก็สนุกกับการทำงาน ชอบพี่แหม่ม อดิเรก เเงาะ เขาช่วยคอยด้วยและช่วยเหลือในการทำงาน พร้อมให้คำปรึกษาในเรื่องปัญหาต่างๆที่เจอ คือคนที่ ตนเองสามารถพูดคุยได้

2.5 อะไรคือปัจจัย / เงื่อนไขที่ทำให้ประสบความสำเร็จดังกล่าว

จะต้องเป็นคนที่มีความขยัน มีความพยายามในสิ่งที่ทำ ถ้าได้ตั้งใจทำอะไรแล้วสามารถทำ ได้ จะภูมิใจ และจะช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น พอช่วยเหลือตัวเองได้ก็จะสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้มากขึ้น และสิ่งสำคัญในการจะประสบความสำเร็จได้ คือ ต้องมีเงิน เพราะต้องใช้จ่ายใช้ชีวิตประจำวัน ถ้าไม่มี เงินก็อยู่ไม่ได้ ต้องลำบาก ต้องอด และไม่มีความสุข เพราะฉะนั้นจึงอยากหาเงินได้เยอะๆ จะไม่ลำบาก มีกินมีใช้ และในการทำงานหาเงินก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับการทำงาน เช่น ตนเองเป็นคนขี้เกียจ เสี่ยงง่าย หงุดหงิดง่าย ก็จะต้องมีความอดทนมากขึ้น ควบคุมอารมณ์ไม่ให้ตัวเองอารมณ์เสียเพราะคน แสดงออกมาทางสีหน้า จะต้องยิ้มแย้มอยู่เสมอ เมื่อปรับตัวได้แล้วก็สามารถทำงานได้ง่ายขึ้น และมีความสุขในการทำงานด้วย

25 ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิตที่ผ่านมาคืออะไร(เล่าประสบการณ์ความล้มเหลวหน้า
ผิดหวังหรือปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในชีวิต)

ปัญหาของตนเอง คือ เป็นคนขี้งอน ขี้หงุดหงิด ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้พยายามที่จะแก้ไขตัวเองให้
สามารถควบคุมอารมณ์ได้มากขึ้น ยิ้มมากขึ้น ในปัจจุบันปกติแล้วก็จะเป็นคนอารมณ์ดี ด้วยความที่เรา
ได้ทำงานที่ชอบ คือ ได้จัดจานอาหาร ซึ่งสนุก อยากให้งานที่จัดนั้นออกมาสวยๆ ได้ไปเสิร์ฟอาหาร เจอ
กับคนมาก แต่บางครั้งก็ยังมีรู้สึกหงุดหงิดขึ้นมา เมื่อเจอลูกค้าบางคนไม่เข้าใจโดนโมโหใส่ เพราะ
ในตอนนั้นเรายังมีปัญหาในเรื่องการคิดเงินด้วย ยังไม่สามารถที่จะทอนเงินได้ อย่างเช่น ตอนที่ลูกค้ามา
ซื้อน้ำอัดลม แล้วเขาให้เงินมาหนึ่งร้อยบาท เราก็ทอนไม่ได้ ลูกค้าก็หงุดหงิด ไม่พอใจ แต่ตอนนี้เรา
กำลังเรียนเพิ่ม โดยศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน เพราะอยากทำให้ได้ อยากคิดเลขเป็นให้ทอนเงินได้
จะได้ทำงานได้ดีๆ และลูกค้าก็มีความสุข ทำให้เรามีความสุขด้วย

26 วิธีการในการแก้ไขปัญหา ก้าวข้ามปัญหา อุปสรรคนั้นอย่างไร

ปกติแล้วเมื่อมีปัญหาจะนำไปปรึกษาคนรอบข้าง คุณครูที่ราชานุกูล พี่แหม่ม หรือป้าเงาะ
เพราะพวกเขาจะช่วยให้คำปรึกษาและอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ได้รู้ แต่จะไม่ค่อยนำไปปรึกษาคุณพ่อ
เพราะทางบ้านค่อนข้างมีปัญหาเยอะ อยู่กับคุณพ่อแค่สองคนเพราะคุณแม่หนีออกจากบ้านไปกับผู้ชาย
คนอื่น คุณพ่อต้องทำงานหนัก ทำงานเก็บของไปขาย ลำบาก และเหนื่อยอยู่แล้ว บางทีก็ไม่เข้าใจเรา
เหมือนกับ คุณครู พี่แหม่ม หรือป้าเงาะ จึงมักจะมาปรึกษากับพวกเขาแทน ตนเองอยากมีงานทำ มีเงิน
ใช้จะได้ไม่ลำบาก ก็เลยขยันเรียน อยากจะเรียนจบการศึกษาสูงๆ ตอนนี้อยู่เรียนการศึกษานอกโรงเรียน
อยู่ พยายามเรียนให้จบให้ได้ ต้องขยันมากๆ จะได้มีความสุข จะได้ทำงานที่อยากทำ มีเงินเยอะๆ

28 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

คนพิการในปัจจุบันหลายคนยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ คุณครูจะต้องช่วยสอน ให้เขารู้เรื่อง ให้อยู่
ได้ด้วยตัวเอง เช่น น้องที่อยู่ที่ราชานุกูลด้วยกัน เขาทำอะไรเองแทบจะไม่ได้เลย ต้องฝึกให้เขาเก่งขึ้น
คิดว่าสิ่งสำคัญ คือ ต้องให้คนพิการช่วยเหลือตัวเองให้ได้ก่อน แล้วเขาก็จะไปช่วยเหลือคนอื่นได้ด้วย
ฉะนั้นต้องให้ความรู้ ให้คำปรึกษา อบรมสั่งสอน ฝึกฝน การช่วยตัวเองได้คือเบื้องต้นเท่านั้น แต่ตัวคน
พิการก็ต้องขยันให้มากๆ พัฒนาตนเอง และหาความรู้อยู่เสมอ อยากให้คนพิการทุกคนมีงานทำ มีเงิน
ใช้จ่าย ให้คนพิการเป็นคนเก่ง จะได้มีความสุข

29 ความคาดหวังที่มีต่อสวัสดิการสำหรับคนพิการในประเทศไทยเป็นอย่างไร (สิ่งที่อยากให้
เกิด อยากให้มี อยากให้เป็น เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ซึ่งอาจจะยังไม่มีใน
ปัจจุบัน หรือมีแต่ยังไม่ดีพอ)

รัฐบาลต้องช่วยเหลือคนพิการมากกว่านี้ เพราะเงินสวัสดิการที่ได้ไม่เพียงพออยากมีเงิน
ตนเองได้รับเงินจากราชานุกูลเป็นจำนวนสองพันบาทต่อเดือน ค่ารถไปกลับสามสิบบาท ค่าใช้จ่าย
ค่าอาหาร ค่าขนม และอื่นๆ ทำให้ไม่พอใช้ แต่เพราะมาทำงานที่ร้านอาหารจึงมีรายได้มากขึ้น
ทำงานเพราะได้เงินมากกว่าเงินเบี้ยเลี้ยง มีเงินเพียงพอในการใช้จ่าย จึงอยากให้ทางรัฐบาลเพิ่มเงิน
เลี้ยงคนพิการเป็นเงินสามพันบาท สำหรับคนพิการที่ไม่มียานพาหนะเหมือนตนเองจะได้พอใช้
นอกจากนั้นอยากให้มีการสอนคนพิการให้ช่วยเหลือตัวเองได้ ให้มีคุณครูมาช่วยสอนเยอะๆ
ได้เก่งๆ จะได้ทำงานและมีเงิน

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร (มุมมองที่ ต่อการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งปริมาณ คุณภาพ รูปแบบ และวิธีการจัดสวัสดิการ)

รู้สึกว่าได้น้อยเกินไป สมควรที่จะเพิ่มให้ได้มากขึ้นกว่านี้ ปรับให้เป็นเดือนละสามพันบาท
ขอการเรียน ขอที่ได้ไปอบรมที่ราชานุกูล เพราะทำให้มีคนมารับเราไปทำงาน และได้เงิน อยากให้
คนพิการทุกคนที่ราชานุกูลมีงานทำเหมือนกับตนเอง เขาจะได้มีความสุขมากกว่านี้ แต่อยากให้มี
สอนให้คนพิการทำอะไรให้ได้ก่อน เพราะคนที่ทำงานได้ต้องเป็นคนทำงานเป็น ขยัน ตั้งใจ
คนพิการทุกคนทำงานเป็นให้ได้ ให้รัฐบาลช่วยเหลือ ดูแลให้คนพิการเก่งขึ้น ให้ทำงานเป็น

2.11 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

อยากให้มีความสนุกสนานมากกว่านี้ เช่น ในราชานุกูล อยากให้มีการทำสวนสนุกให้ได้
ก็จะอยู่อย่างสนุกมากขึ้น และคิดว่าเมื่อเรามีความสุข และรู้สึกสนุกแล้ว จะทำให้เราสามารถพัฒนา
มากขึ้นกว่านี้ พวกเราจะอารมณ์ดี และชอบในการเข้ารับการศึกษ การอบรม นื่องๆ ที่ราชานุกูล
ชอบเช่นเดียวกัน เพราะถ้าไปศึกษาอบรมแล้วน่าเบื่อ ไม่สนุก ก็ไม่อยากจะไป อึดอัดใจ และไม่
เรียนรู้ แต่ถ้ามีความสนุกสนานเพิ่มเติมขึ้นมากก็มีความสุข อยากรู้ อยากไปเล่น ทำให้อยากไป
รับการศึกษอบรมมากขึ้น ส่งผลให้ได้รับความรู้มากขึ้นด้วย พอทุกคนมีความรู้และเก่ง ก็จะมีงานทำ
เงิน มีชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุข

2.12 สิ่งที่ยังอยากบอกกับคนพิการทั่วประเทศคืออะไร (ข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร หรือ ไปยังคนพิการ)

อยากบอกคนพิการทุกคนให้เริ่มต้นที่ตัวเองก่อน ต้องฝึกร่างกายตัวเองให้แข็งแรง พยายาม
มากๆ เรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ต้องทำอะไรด้วยตัวเองให้ได้ พอช่วยเหลือรับผิดชอบตัวเอง
แล้วก็ต้องช่วยเหลือคนอื่น ต้องเป็นคนดี ทำความดี มีรอยยิ้มอยู่เสมอ เพราะถ้ายิ้มหมายความว่า
มีความสุข ถ้ามีความสุขแล้วก็ต้องทำให้คนอื่นมีความสุขด้วย การที่คนพิการจะทำอะไรได้นั้นต้องฝึก